

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2018/140**z dnia 29 stycznia 2018 r.****nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych artykułów z żeliwa pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej oraz kończące dochodzenie dotyczące przywozu niektórych artykułów z żeliwa pochodzących z Indii**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 9 ust. 2 i 4,

po konsultacji z państwami członkowskimi,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA**1.1. Środki tymczasowe**

- (1) W dniu 16 sierpnia 2017 r. rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2017/1480⁽²⁾ („rozporządzenie w sprawie ceł tymczasowych”) Komisja Europejska („Komisja”) nałożyła tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz do Unii Europejskiej („Unia”) niektórych artykułów z żeliwa płatkowego (zwanego również żeliwem szarym) lub żeliwa sferoidalnego (zwanego również żeliwem ciągliwym) oraz ich części, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL”).
- (2) Komisja wszczęła dochodzenie w dniu 10 grudnia 2016 r., publikując zawiadomienie o wszczęciu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* („zawiadomienie o wszczęciu”), w następstwie skargi złożonej w dniu 31 października 2016 r. przez siedmiu producentów unijnych, tj. Fondatel Lecompte SA, Ulefos Niemisen Valimo Oy Ltd., Saint-Gobain PAM SA, Fonderies Dechaumont SA, Heinrich Meier Eisengießerei GmbH & Co. kg, Saint-Gobain Construction Products UK Ltd oraz Fundiciones de Odena SA („skarżący”), reprezentujących ponad 40 % całkowitej unijnej produkcji niektórych artykułów z żeliwa.
- (3) Jak stwierdzono w motywie 33 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, dochodzenie w sprawie dumpingu i szkody obejmowało okres od dnia 1 października 2015 r. do dnia 30 września 2016 r. („okres objęty dochodzeniem”), a badanie tendencji mających znaczenie dla oceny szkody obejmowało okres od dnia 1 stycznia 2013 r. do końca okresu objętego dochodzeniem („okres badany”).

1.2. Dalsze postępowanie

- (4) Po ujawnieniu istotnych faktów i ustaleń, na podstawie których nałożono tymczasowe cło antydumpingowe („ujawnienie tymczasowych ustaleń”), skarżący, chińska Izba Gospodarcza ds. Przywozu i Wywozu Maszyn i Produktów Elektronicznych („CCCME”), stowarzyszenie *ad hoc* importerów niepowiązanych pod nazwą Free Castings Imports („FCI”), dwóch niepowiązanych importerów, producenci eksportujący z Indii oraz siedmiu chińskich producentów eksportujących przedłożyli oświadczenia w formie pisemnej, przedstawiające ich opinie w sprawie tymczasowych ustaleń.
- (5) Stronom, które wystąpiły z takim wnioskiem, umożliwiono wypowiedzenie się w formie ustnej. Przesłuchania odbyły się z udziałem CCCME, FCI oraz skarżących. Przeprowadzono dwa przesłuchania z udziałem CCCME, którym przewodniczył rzecznik praw stron w postępowaniach w sprawie handlu.
- (6) Uwagi przedstawione przez zainteresowane strony zostały rozpatrzone przez Komisję, która odniosła się do nich poniżej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21.⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/1480 z dnia 16 sierpnia 2017 r. nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz niektórych artykułów z żeliwa pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 211 z 17.8.2017, s. 14).

- (7) Komisja kontynuowała poszukiwanie i weryfikowanie wszelkich informacji uznanych za konieczne do sformułowania ostatecznych ustaleń. W celu weryfikacji odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu otrzymanych od niepowiązanych importerów przeprowadzono wizyty weryfikacyjne na terenie następujących przedsiębiorstw:
- Hydrotec Technologies AG, Wildeshausen, Niemcy,
  - Mario Cirino Pomicino S.p.A., Neapol, Włochy.
- (8) Komisja poinformowała wszystkie strony o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierzała nałożyć ostateczne cło antydumpingowe na przywóz do Unii artykułów z żeliwa pochodzących z ChRL, a także ostatecznie pobrać kwoty zabezpieczone w postaci cła tymczasowego oraz zakończyć dochodzenie w sprawie przywozu do Unii artykułów z żeliwa pochodzących z Indii („ujawnienie ostatecznych ustaleń”).
- (9) Wszystkim stronom wyznaczono okres, w którym mogły zgłaszać uwagi na temat ujawnienia ostatecznych ustaleń. CCCME, FCI, przemysł Unii oraz trzech producentów eksportujących przedstawili swoje uwagi na piśmie po ujawnieniu ostatecznych ustaleń oraz podczas przesłuchań. Uwagi przedstawione przez zainteresowane strony zostały rozpatrzone i uwzględnione.

1.3. Ujawnienie tymczasowych ustaleń

- (10) CCCME oraz Botou City Wangwu Town Tianlong Casting Factory stwierdzili, że ujawnienie przez Komisję tymczasowych ustaleń było niewystarczające, co miało negatywny wpływ na ich prawa do obrony i zwróciły się do Komisji o przedstawienie dalszych wyjaśnień i informacji.
- (11) W odniesieniu do obliczeń dumpingu wspomniane strony zwróciły się o dodatkowe informacje dotyczące określonej metodologii stosowanej dla każdego rodzaju produktu, wartości normalnej obliczonej w oparciu o tę metodologię w podziale na rodzaj produktu, marginesy dumpingu wynikające z różnych metodologii, kwoty zastosowane w odniesieniu do kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych i do zysków oraz wielkość sprzedaży poszczególnych rodzajów produktu sprzedawanych na rynku indyjskim w odniesieniu do odsetka rentownych transakcji.
- (12) CCCME zwróciła się również do Komisji o przedstawienie wykazu rodzajów produktu wraz z całkowitą wielkością wywozu wszystkich chińskich producentów eksportujących objętych próbą w podziale na rodzaj produktu i całkowitą wielkość sprzedaży krajowej dokonywanej przez producentów indyjskich.
- (13) Ponadto CCCME stwierdziła, że Komisja nie ujawniła informacji na temat konkretnych rodzajów produktu wytwarzanych przez producentów z państwa analogicznego, w związku z czym chińscy producenci eksportujący i CCCME nie byli w stanie ustalić, czy istniały różnice uzasadniające wprowadzenie korekty, ponieważ nie wiedzieli, jakiego rodzaju produkty zostały wykorzystane do ustalenia wartości normalnej.
- (14) Metodologia wykorzystana do obliczenia marginesu dumpingu została opisana szczegółowo w motywach 61 do 98 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. W celu ochrony wrażliwych informacji handlowych współpracujących producentów indyjskich i chińskich producentów eksportujących objętych próbą szczegółowe obliczenia dotyczące dumpingu, w tym metodologia zastosowana do obliczenia wartości normalnej w odniesieniu do każdego rodzaju produktu, zostały ujawnione wyłącznie objętym próbą producentom eksportującym.
- (15) Jednak z uwagi na fakt, że dane wykorzystywane do określenia wartości normalnych dotyczyły tylko dwóch grup przedsiębiorstw działających w państwie analogicznym, przedstawienie zbiorczych danych dotyczących wartości normalnej nie było możliwe bez ujawnienia poufnych informacji handlowych związanych z tymi stronami. Wartość normalną ujawniono zatem w postaci przedziałów.
- (16) Komisja nie przeprowadziła ogólnych zagregowanych obliczeń w podziale na rodzaje produktu sprzedawane przez wszystkich chińskich producentów eksportujących objętych próbą. Komisja przeprowadziła natomiast obliczenia w podziale na rodzaj produktu dla każdego producenta eksportującego. Ponadto zagregowane dane, o przekazanie których zwróciła się CCCME w odniesieniu do wszystkich chińskich producentów eksportujących objętych próbą oraz producentów indyjskich z państwa analogicznego, dotyczące wielkości sprzedaży w podziale na rodzaj produktu, stanowią poufne informacje handlowe w rozumieniu art. 19 rozporządzenia podstawowego. Komisja odrzuciła zatem odnośny wniosek.
- (17) Niemniej jednak dokument zawierający szczegółowe parametry techniczne wszystkich rodzajów produktu sprzedawanych na rynku analogicznym oraz na rynku unijnym przez objętych próbą indyjskich producentów został włączony do akt nieobjętych klauzulą poufności przed ujawnieniem tymczasowych ustaleń.

- (18) Aby uzasadnić swój wniosek o ujawnienie dalszych informacji, CCCME podniosła kwestię braku spójności marginesów podcięcia i dumpingu opublikowanych w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych i ponownie przedstawiła te same obawy po ujawnieniu ostatecznych ustaleń. Stwierdziła, że ponieważ Indie zostały wybrane jako państwo analogiczne i ponieważ chińscy i indyjscy producenci eksportujący mieli podobny margines podcięcia cenowego, logiczną konsekwencją było, że producenci eksportujący z obu tych krajów powinni mieć również podobne marginesy dumpingu. CCCME argumentowała, że udostępnione jej informacje nie były wystarczające, aby zrozumieć ustalenia Komisji w tym zakresie i odpowiednio się do nich odnieść.
- (19) Komisja zauważyła, że – jak wskazano w motywie 179 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych – różnice dotyczące marginesów podcięcia cenowego indyjskich i chińskich producentów eksportujących są uzasadnione różnicą w asortymencie produktów chińskich i indyjskich przeznaczonych na wywóz do Unii. Komisja przypomniiała, że marginesy podcięcia cenowego wynikają z porównania produktów wywożonych przez chińskich producentów eksportujących z podobnymi produktami sprzedawanymi przez przemysł unijny, natomiast marginesy dumpingu chińskich producentów eksportujących wynikają z porównania produktów wywożonych z ChRL do Unii z podobnymi produktami sprzedawanymi na rynku krajowym w Indiach. W związku z powyższym – co przyznała również CCCME – możliwe jest wystąpienie różnic między tymi dwoma marginesami.
- (20) Ponadto podczas przesłuchania w dniu 8 września 2017 r., w którym CCCME wzięła udział i któremu przewodniczył rzecznik praw stron, Komisja wyjaśniła, dlaczego konieczność dokonania korekty z tytułu niepodlegającego zwrotowi podatku VAT w odniesieniu do marginesu dumpingu ustalonego dla chińskich producentów eksportujących miała wpływ na porównanie poziomów tego marginesu w odniesieniu do indyjskich i chińskich producentów. CCCME przedstawiła również uwagi dotyczące tej korekty, do których odniesiono się poniżej.
- (21) W odniesieniu do obliczenia szkody CCCME twierdziła, że Komisja zignorowała wniosek złożony przez CCCME o udzielenie pełnego dostępu do obliczeń wielkości, wpływu na ceny, wskaźników szkody i marginesu szkody, oraz wszelkich innych informacji poufnych, na których oparto te obliczenia. CCCME stwierdziła w tym względzie, że spoczywający na Komisji obowiązek zachowania poufności nie ma charakteru bezwzględny i należy go rozważyć w kontekście prawa do obrony zainteresowanych stron. Jako przykład CCCME zauważyła, że Komisja nie poinformowała jej o cechach produktu, które wykorzystano do celów porównania cen przemysłu Unii.
- (22) Ponadto CCCME zasugerowała rozwiązania, jakie Komisja mogła zastosować, by zapewnić niezbędną równowagę między poufnością i prawem do obrony. Sugestie te obejmowały na przykład propozycje dotyczące „zbiorczego ujawniania informacji”. CCCME zasugerowała, że Komisja mogła przekazać obliczenia podcięcia cenowego razem ze skonsolidowanymi danymi dotyczącymi wszystkich chińskich producentów eksportujących objętych próbą oraz skonsolidowanymi danymi dotyczącymi wszystkich producentów unijnych objętych próbą. CCCME stwierdziła, że przekazując tak zgromadzone dane zainteresowanym stronom, które nie działają jako podmioty gospodarcze na rynku, Komisja dopełniaby obowiązku należytej ochrony poufności danych leżących u podstaw obliczeń.
- (23) CCCME skrytykowała fakt, że Komisja konsekwentnie przedkładała kwestię poufności nad prawo do obrony CCCME, nie przeprowadziła oceny szczególnych okoliczności ani stanowiska CCCME w odniesieniu do omawianych informacji i że w swoim postępowaniu nie uwzględniła znaczenia prawa do obrony.
- (24) Komisja nie zgodziła się z tą analizą. Komisja przeanalizowała poszczególne informacje, o których przekazanie zwróciła się CCCME, i w dniu 25 sierpnia 2017 r. przedstawiła je CCCME z wyjątkiem informacji, których nie zebrano, które nie wchodziły do dokumentacji lub które były poufne. W przypadku gdy informacje nie stanowiły części dokumentacji lub były poufne, Komisja odpowiednio uzasadniła odrzucenie wniosku o ich ujawnienie. W szczególności Komisja nie przeprowadziła ogólnych zagregowanych obliczeń podcięcia cenowego ani obliczeń podcięcia cenowego w podziale na numer kontrolny produktu („PCN” lub „rodzaj produktu”). Przeprowadziła ona natomiast obliczenia podcięcia cenowego w podziale na rodzaj produktu i w podziale na każdego producenta eksportującego. W związku z tym zagregowane informacje nie zostały wykorzystane w dochodzeniu, a zatem nie stanowiły części dokumentacji.
- (25) W odniesieniu do poufnych informacji Komisja przypomniiała, że ciąży na niej obowiązek ochrony takich informacji na podstawie art. 19 rozporządzenia podstawowego. Ponadto Komisja stwierdziła, że akta udostępnione do wglądu stronom, w tym CCCME, zawierały wszelkie informacje istotne dla przedstawienia ich spraw i wykorzystane podczas dochodzenia. Jeżeli dana informacja została uznana za poufną, w aktach dostępnych do wglądu przedstawiono jej stosowne streszczenie. Wszystkie zainteresowane strony, w tym CCCME, miały dostęp do akt udostępnionych do wglądu i mogły się z nimi zapoznać. W odniesieniu do CCCME Komisja zauważyła, że chociaż reprezentuje ona – między innymi – chiński przemysł odlewniczy, żaden z objętych próbą producentów eksportujących nie udzielił jej zezwolenia na dostęp do jego informacji poufnych. Poufne informacje przesłane poszczególnym chińskim producentom eksportującym objętym próbą nie mogły zatem zostać przekazane CCCME.

- (26) W związku z powyższym Komisja uznała, że producent eksportujący i CCCME mieli możliwość pełnego skorzystania ze swojego prawa do obrony i oddaliła ich żądania.
- (27) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń CCCME powtórzyła swój argument, że nie była w stanie w pełni skorzystać ze swojego prawa do obrony. CCCME nie wystąpiła z wnioskiem o przesłanie nowych informacji ani nie przedstawiła nowych argumentów. W szczególności CCCME nie przesłała swoich uwag w odpowiedzi na pismo w sprawie ujawnienia informacji, w którym Komisja wyjaśniła sporne kwestie przedłożone przez CCCME rzecznikowi praw stron dnia 15 września 2017 r. Komisja odrzuciła ten argument ponieważ – jak przedstawiono w motywach 10–26 niniejszego rozporządzenia – zapewniła CCCME pełny dostęp do informacji niepoufnych oraz należycie uzasadniła odrzucenie wniosku o udostępnienie informacji poufnych lub informacji, które nie stanowiły części dokumentacji.

1.4. Kontrola wyrywkowa

- (28) Wykaz chińskich producentów eksportujących wymienionych w załączniku do niniejszego rozporządzenia został zmieniony w celu włączenia nazw dwóch producentów eksportujących, które zostały pominięte lub które błędnie zapisano w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych.
- (29) Nieobjęty próbą chiński producent eksportujący poinformował Komisję podczas dochodzenia, że zmienił nazwę. Komisja uznała przedstawione dowody za wystarczające. Wykaz chińskich producentów eksportujących został odpowiednio zmieniony.

1.5. Indywidualne badanie

- (30) CCCME wezwała Komisję do przyznania badania indywidualnego osiemnastu chińskim producentom eksportującym nieobjętym próbą, którzy złożyli formalny wniosek o przeprowadzenie takiej analizy zgodnie z art. 17 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.
- (31) Jak wyjaśniono w motywie 27 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, zbadanie tak dużej liczby wniosków byłoby nadmiernie uciążliwe i nie pozwoliłoby na zakończenie dochodzenia w terminie ustanowionym w rozporządzeniu podstawowym. W związku z tym Komisja nie zatwierdziła żadnych wniosków o indywidualne badanie.

1.6. Traktowanie na zasadach rynkowych („MET”)

- (32) W trakcie niniejszego dochodzenia CCCME oraz dwóch chińskich producentów eksportujących podtrzymało stanowisko, że ponieważ art. 15 protokołu przystąpienia ChRL do WTO wygaś z dniem 11 grudnia 2016 r., wybór państwa analogicznego stał się bezzasadny, zaś w celu ustalenia, czy ma miejsce dumping, Komisja powinna była uwzględnić krajowe ceny i koszty chińskich producentów eksportujących.
- (33) Komisja zastosowała obecnie obowiązujące przepisy. Art. 2 ust. 7 lit. a) i b) rozporządzenia podstawowego przewiduje stosowanie metodyki państwa analogicznego do celów ustalenia wartości normalnej w przypadku producentów eksportujących w ChRL.

1.7. Okres objęty dochodzeniem i okres badany

- (34) FCI ponownie wysunęło argument, że okres badany jest zbyt krótki, aby możliwe było dokonanie jakichkolwiek istotnych ustaleń, w szczególności jeżeli chodzi o wielkość przywozu z ChRL, oraz że okres badany obejmujący mniej niż cztery lata jest sprzeczny z utrwaloną praktyką Komisji, która zazwyczaj obejmuje badaniem okres co najmniej czterech lat.
- (35) Komisja zauważyła, że okres badany został ustalony w momencie wszczęcia postępowania zgodnie ze standardową praktyką Komisji. Jak wyjaśniono w motywie 35 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, okres badany obejmuje pełne trzy lata kalendarzowe oraz okres objęty dochodzeniem. Nie było podstaw do tego, by Komisja odstąpiła od swojej standardowej praktyki i wybrała inny okres. W związku z tym powyższy argument został odrzucony.
- (36) W każdym razie, nawet jeżeli Komisja uznałaby argument FCI i uwzględniłaby 2012 r. w analizie szkody, wielkość przywozu z ChRL nadal wskazywałaby na około 10 % wzrost w ciągu całego okresu.
- (37) Przy braku innych uwag na temat okresu objętego dochodzeniem i okresu badanego, motyw 33 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostaje potwierdzony.

2. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

Uwagi dotyczące zakresu definicji produktu

- (38) W motywie 36 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych przedstawiono tymczasową definicję produktu objętego postępowaniem.
- (39) W motywach 39–60 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych przedstawiono zastrzeżenia w odniesieniu do zakresu produktu ze strony indyjskich producentów eksportujących, jednego chińskiego producenta eksportującego, FCI, dwóch importerów niepowiązanych oraz ocenę tych uwag dokonaną przez Komisję.
- (40) Po wprowadzeniu środków tymczasowych dwóch niepowiązanych importerów i FCI złożyło wnioski o wyjaśnienie i dalsze uwagi, twierdząc, że niektóre rodzaje produktu powinny zostać wyłączone z zakresu produktu. Wnioski o wykluczenie dotyczyły następujących rodzajów produktu:
- odlewanych pokryw objętych normą EN 1433,
  - schodków metalowych i kluczy do podnoszenia,
  - elementów Gatic o wymiarze przekraczającym 1 000 mm,
  - skrzynek powierzchniowych,
  - skrzynek pokrywających zawory objętych normą EN 1563, oraz
  - rusztów objętych normą EN 124.
- (41) W odniesieniu do wniosku złożonego przez jednego importera w celu potwierdzenia wyłączenia odlewanych pokryw i rusztów przykrywających objętych normą EN 1433, Komisja potwierdziła, że ruszty przykrywające są objęte normą EN 1433 i w związku z tym są wyłączone z zakresu produktu objętego postępowaniem zgodnie z motywami 44 i 60 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. W odniesieniu do odlewanych pokryw Komisja zauważyła, że posiadają one te same właściwości fizyczne i zastosowania, w związku z tym objęte są tą samą normą, która ma zastosowanie do rusztów przykrywających. Komisja wyłączyła zatem odlewane pokrywy z zakresu produktu objętego postępowaniem.
- (42) W związku z wnioskiem złożonym przez FCI dotyczącym potwierdzenia wyłączenia schodków metalowych i kluczy do podnoszenia, Komisja ustaliła, że przedmiotowe schodki metalowe i klucze do podnoszenia nie wchodzą w zakres produktu objętego niniejszym dochodzeniem, ponieważ mają inną funkcję niż te opisane w definicji produktu objętego postępowaniem. Stanowią one dodatki do produktu objętego postępowaniem, ale nie posiadają one tych samych właściwości technicznych, co produkt objęty postępowaniem lub jego części. Schodki metalowe i klucze do podnoszenia nie są wykorzystywane do przykrywania systemów naziemnych lub podziemnych lub umożliwiania dostępu do systemów naziemnych lub podziemnych czy też umożliwiania wglądu w systemy naziemne lub podziemne.
- (43) Importer, o którym mowa w motywie 41, przedstawił dodatkowe informacje dotyczące złożonego przez siebie wniosku o wyłączenie z zakresu produktu, o którym mowa w motywach 45-53 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, w odniesieniu do elementów Gatic o wymiarze przekraczającym 1 000 mm. Takie elementy nie są objęte normą EN 124 i są ponad dwukrotnie droższe niż tradycyjne pokrywy studzienek.
- (44) Jako że elementy o wymiarze mniejszym niż 1 000 mm mogą być częścią produktu o wymiarze przekraczającym 1 000 mm, nie można ich odróżnić od produktu objętego postępowaniem na podstawie żadnych właściwości fizycznych i technicznych produktu. Kwestia ta została uwzględniona przez Komisję w motywach 51-53 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. Różnica w cenie produktu nie jest zatem istotna.
- (45) W następstwie ujawnienia ostatecznych ustaleń Gatic podtrzymał swoje stanowisko, że elementy osłonowe służące zapewnieniu dostępu o otworze/prześwicie przekraczającym 1 000 mm powinny zostać wyłączone z zakresu produktu, ponieważ takie duże części nie wchodzą w zakres normy EN 124. Ponadto organy celne państw członkowskich są w stanie łatwo odróżnić elementy o otworze przekraczającym 1 000 mm (nieobjęte środkami) od elementów posiadających otwór nieprzekraczający 1 000 mm (objętych środkami). Nie ma zatem powodu, by nie wyłączyć z zakresu środków elementów o otworze przekraczającym 1 000 mm.
- (46) W motywach 52 i 53 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych określono, że wszystkie cechy fizyczne i techniczne produktu objętego postępowaniem mają również zastosowanie do elementów Gatic, niezależnie od wymiaru otworu produktu. Cechy te nie ulegają zmianie ze względu na fakt, że elementy Gatic o otworze przekraczającym 1 000 mm nie są objęte normą EN 124. W rzeczywistości produkt objęty postępowaniem nie jest definiowany za pomocą tej normy i obejmuje szerszy zakres rodzajów produktu niż objęty normą EN 124. W związku z powyższym Komisja odrzuciła ten argument.

- (47) Inny importer przedłożył wniosek dotyczący wyraźnego wyłączenia z zakresu produktu objętego postępowaniem produktów objętych normą EN 1253.
- (48) Z powodów przedstawionych w motywach od 54-56 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych Komisja potwierdziła, że takie produkty nie wchodzą w zakres produktu objętego niniejszym dochodzeniem i skorygowała odpowiednio treść definicji produktu w części normatywnej.
- (49) FCI stwierdziło, że w Unii nie produkuje się skrzynek powierzchniowych zgodnie z niemieckimi normami i że jeżeli ostateczne środki antydumpingowe zostaną wprowadzone w odniesieniu do ich przywozu z ChRL, skrzynki powierzchniowe z żeliwa ciągliwego nie będą już dostępne w Unii.
- (50) Komisja zauważyła, że producenci unijni objęci próbą produkują skrzynki powierzchniowe, w tym również zgodnie z normami niemieckimi.
- (51) Komisja przypomniała, że ostateczne środki antydumpingowe nie zostają nałożone w celu zamknięcia rynku produktu objętego postępowaniem dla przywozu z ChRL. W przypadku braku produkcji niektórych rodzajów skrzynek powierzchniowych zgodnych z niemieckimi normami w Unii użytkownicy mają możliwość pozyskiwania tego produktu z krajów trzecich, w tym z ChRL.
- (52) FCI przedstawiło wniosek o wyłączenie skrzynek pokrywających zawory, gdyż nie wchodzą one w zakres normy EN 124, natomiast są objęte normą EN 1563. Skrzynki pokrywające zawory zaliczają się do kategorii skrzynek powierzchniowych. Skrzynki powierzchniowe były już przedmiotem wniosku o wykluczenie, który został odrzucony w motywie 59 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. W związku z tym Komisja odrzuciła wniosek o wyłączenie skrzynek pokrywających zawory z zakresu produktu objętego postępowaniem.
- (53) FCI złożyło wniosek o dodatkowe wyłączenie rusztów objętych normą EN 124, ponieważ pełnią one identyczne funkcje jak ruszty przykrywające objęte normą EN 1433. Wchodzą one w zakres różnych norm, ponieważ ruszty przykrywające objęte normą EN 1433 są badane wraz z kanałem pod spodem, a ruszty objęte normą EN 124 badane są odrębnie, podobnie jak pokrywy wpustów kanalizacyjnych i pokrywy studzienek kanalizacyjnych.
- (54) Komisja zauważyła, że właściwości techniczne takich rusztów, pokryw wpustów kanalizacyjnych i pokryw studzienek kanalizacyjnych są takie same, ponieważ wszystkie te produkty są objęte normą EN 124. Nie można ich bezpośrednio i łatwo odróżnić od innych rodzajów produktu objętego postępowaniem, a zatem wniosek o wykluczenie rusztów objętych normą EN 124 z zakresu produktu objętego postępowaniem został odrzucony.
- (55) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń FCI powtórzyło swój argument, że ruszty przykrywające, które podlegają normie EN 1433, i ruszty objęte normą EN124, posiadają te same podstawowe cechy fizyczne i wytwarzane są w takim samym procesie produkcyjnym z tych samych surowców. Są one zatem w rzeczywistości identycznymi produktami. FCI podniosło ponadto, iż twierdzenie Komisji, że oddzielnych rusztów przykrywających nie można łatwo i bezpośrednio odróżnić od innych rodzajów produktu objętego postępowaniem, jest wyraźnie sprzeczne z faktami w tej sprawie.
- (56) Komisja zauważyła, że zakres normy EN 124 jest ograniczony do pokryw studzienek kanalizacyjnych i wpustów kanalizacyjnych. Ruszty przykrywające objęte normą EN 124 są zatem uważane za część tych produktów. W związku z tym rusztów przykrywających objętych normą EN 1433 i rusztów objętych normą EN 124 nie można uznać za identyczne produkty.
- (57) Przez stwierdzenie, że takich rusztów objętych normą EN 124 nie można z łatwością odróżnić wizualnie od innych rodzajów produktu objętego postępowaniem, Komisja rozumie, że takich rusztów nie da się łatwo odróżnić wizualnie od rusztów służących jako pokrywy studzienek kanalizacyjnych lub wpustów kanalizacyjnych, które umożliwiają przepływ wody do studzienek lub wpustów i które są objęte zakresem produktu objętego postępowaniem jako jego część. Argument ten został w związku z tym odrzucony.

3. DUMPING

3.1. ChRL

3.1.1. Państwo analogiczne

- (58) Skarżący potwierdzili swój sprzeciw wobec wyboru Indii jako państwa analogicznego ze względu na zakłócenia konkurencji wynikające z subsydiów wywozowych, podatku eksportowego i podwójnej polityki przewozu towarów mających wpływ na ceny rudy żelaza.
- (59) Komisja odniosła się do tych argumentów w motywach 80 i 81 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Nie przedstawiono żadnych nowych uwag, a zatem argument ten został odrzucony.

3.1.2. Wartość normalna

- (60) Jak określono w motywie 88 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, w celu obliczenia wartości normalnej tymczasowych marginesów dumpingu w przypadku każdego rodzaju produktu wywożonego przez objętych próbą chińskich producentów eksportujących ustalono najpierw wartość normalną dla każdego producenta z Indii jako państwa analogicznego, a następnie te wartości normalne obliczono łącznie dla każdego rodzaju produktu przy wykorzystaniu ilości wyprodukowanej przez każdego producenta indyjskiego.
- (61) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń Komisja otrzymała uwagi od szeregu zainteresowanych stron, w których twierdziły one, że zastosowanie konstruowanych wartości mogło spowodować zawyżenie wartości normalnej ustalonej w kraju analogicznym.
- (62) Przede wszystkim CCCME twierdziła, że Komisja dysponowała zakresem swobodnego uznania przy obliczaniu wartości normalnej w państwie analogicznym w odniesieniu do „wystarczających ilości” zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.
- (63) CCCME argumentowała również, że jeżeli jeden z chińskich producentów eksportujących spełniałby kryterium reprezentatywności, to ta sama wartość normalna oparta na cenie powinna mieć zastosowanie do wszystkich innych chińskich producentów eksportujących w odniesieniu do tego samego rodzaju produktu.
- (64) Komisja przyjęła obie uwagi odnoszące się do kwestii technicznych dotyczące badania wystarczającej ilości i wykorzystania wartości normalnej opartej na cenie i skorygowała odpowiednio obliczenia wartości normalnej.
- (65) Mając na uwadze, że więcej niż jeden objęty próbą producent z państwa analogicznego współpracował przy dochodzeniu, Komisja ponownie zbadała ustalenia wartości normalnej, aby ograniczyć w jak największym stopniu zastosowanie konstruowanej wartości normalnej.
- (66) W związku z tym w przypadkach, gdy istniała wartość normalna oparta na cenie sprzedaży krajowej w Indiach w zwykłym obrocie handlowym i w dostatecznych ilościach, cenę tę stosowano zamiast średniej wartości normalnej ustalonej na podstawie tej ceny i skonstruowanej wartości normalnej innych producentów. Postępowanie takie jest zgodne z art. 2 ust. 7, na podstawie którego wartość normalna powinna być raczej obliczana na podstawie cen krajowych produktu podobnego w państwie analogicznym.
- (67) W przypadku gdy rodzaj produktu nie był sprzedawany na rynku krajowym przez żadnego z objętych próbą producentów indyjskich, ale co najmniej jeden z objętych próbą indyjskich producentów wytwarzał tego rodzaju produkt, wartość normalna została skonstruowana na podstawie kosztów produkcji oraz kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku ze sprzedaży krajowej w zwykłym obrocie handlowym uzyskanego przez tego producenta indyjskiego. Sumę kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych i zysku wykorzystaną w tych przypadkach i wyrażoną jako wartość procentowa obrotów umieszczono w przedziale od 1 % do 10 % dla produktów z żeliwa szarego i od 10 % do 20 % dla produktów z żeliwa ciągliwego.
- (68) W przypadku braku odpowiednika na poziomie rodzaju produktu Komisja wykorzystwała wartość normalną opartą na sprzedaży krajowej w zwykłym obrocie handlowym wszystkich rodzajów produktu z takich samych surowców. W przypadku czterech z pięciu chińskich producentów eksportujących objętych próbą sytuacja ta dotyczyła mniej niż 1,2 % łącznej wielkości wywozu. W przypadku jednego z objętych próbą eksporterów chińskich przedmiotowa sytuacja dotyczyła ponad 50 % wielkości wywozu. Wspomniany chiński eksporter sprzedawał stosunkowo drogie produkty niszowe, których nie można było dopasować do rodzajów produktów wytwarzanych i sprzedawanych przez objętych próbą producentów w państwie analogicznym, i w odniesieniu do których nie było możliwe ustalenie odpowiedniej korekty w górę w stosunku do wartości normalnej. Zastosowanie średniej wartości normalnej dla wszystkich rodzajów produktu z tego samego surowca nie spowodowało zwiększenia marginesu dumpingu tego producenta eksportującego.
- (69) CCCME oraz Botou City Wangwu Town Tianlong Casting Factory również wyraziły swój sprzeciw wobec metodologii zastosowanej przez Komisję przy konstruowaniu wartości normalnej dla rodzajów produktu sprzedawanego w niewystarczających ilościach. Po wprowadzeniu zmian przedstawionych w motywach 64–68 powyżej argument ten nie jest już aktualny, gdyż nie wystąpiła konieczność skonstruowania wartości normalnej.
- (70) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń CCCME twierdziła, że przy konstruowaniu wartości normalnej Komisja powinna była korzystać z kosztów sprzedaży, ogólnych i administracyjnych oraz zysku ze sprzedaży krajowej w zwykłym obrocie handlowym wszystkich producentów indyjskich.
- (71) W świetle okoliczności opisanych w motywie 67 i zgodnie z wyraźnym brzmieniem art. 2 ust. 6 rozporządzenia podstawowego, Komisja była zobowiązana do wykorzystania kwot kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku z tytułu krajowej sprzedaży produktu podobnego w zwykłym obrocie handlowym producenta indyjskiego, który wytwarzał ten rodzaj produktu.

- (72) Twierdzenie CCCME, że Komisja powinna zastosować różne koszty sprzedaży, ogólne i administracyjne oraz zysk innych przedsiębiorstw, które nie wytwarzają rodzaju produktu objętego postępowaniem, oraz uśrednić te dane zostało zatem odrzucone.
- (73) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń CCCME zwróciła się do Komisji o potwierdzenie, że podatki pośrednie nie zostały uwzględnione w kosztach produkcji producentów indyjskich, nie miały wpływu na badanie rentowności i nie zostały uwzględnione w cenach krajowych stosowanych do określenia wartości normalnej.
- (74) Komisja potwierdziła, że ani w cenach, ani w kosztach, które zostały wykorzystane do ustalenia wartości normalnej, nie uwzględniono podatków pośrednich i że te podatki nie miały żadnego wpływu na badanie rentowności.

3.1.3. Cena eksportowa

- (75) Wobec braku jakichkolwiek uwag dotyczących ceny eksportowej potwierdzono motyw 89 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

3.1.4. Porównanie

- (76) Jeden producent eksportujący stwierdził, że wartość normalną należy skorygować zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego w celu odzwierciedlenia faktu, że chińscy producenci eksportujący nie są twórcami projektu produktu objętego postępowaniem. Autorem projektu jest niepowiązany importer.
- (77) Ponieważ objęci próbą indyjscy producenci byli twórcami projektu produktu podobnego sprzedawanego na rynku krajowym, Komisja przyjęła ten argument. Odpowiedniej korekty ilościowej dokonano na podstawie stosownych danych producentów unijnych objętych próbą.
- (78) CCCME twierdziła, że korekta ze względu na podatki pośrednie była niezgodna z prawem i nie została wspomniana w motywie 91 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych wymieniającym korekty dokonane na podstawie art. 2 ust. 10. CCCME twierdziła, że korekta w związku z częściowym zwrotem podatku VAT opiera się na ocenie Komisji dotyczącej statusu gospodarki ChRL jako gospodarki nierynkowej.
- (79) Komisja odrzuciła te argumenty. Komisja dokonała korekty na podstawie art. 2 ust. 10 lit. b) w odniesieniu do różnic w podatkach pośrednich od sprzedaży eksportowej z ChRL do Unii (w przypadku której przy wywozie pobierany jest podatek w wysokości 17 %, z którego zwracane jest następnie 5 %) oraz podatkach pośrednich od sprzedaży na rynku krajowym w Indiach (gdzie podatki nie są wliczane do ceny krajowej). Korekta ta nie jest związana ze stosowaniem metodyki państwa analogicznego do ChRL. Korekta ta została pominięta w motywie 91 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych przez pomyłkę. Jednakże przedmiotową korektę zgłoszono w ramach specjalnego ujawnienia tymczasowych ustaleń przekazanego producentom eksportującym objętym próbą. Żaden z nich nie zgłosił uwag dotyczących przedmiotowej korekty.
- (80) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń CCCME ponownie wyraziła swój sprzeciw wobec faktu, że Komisja skorzystała z art. 2 ust. 10 lit. b) rozporządzenia podstawowego w celu zapewnienia porównywalności ceny eksportowej z ChRL z wartością normalną z Indii. CCCME stwierdziła, że ponieważ system podatku VAT przy wywozie stanowi jedną z przyczyn, dla których ChRL nie jest krajem o gospodarce rynkowej, nie może być on wykorzystywany do dokonania korekt w celu porównania cen. Argument ten został odrzucony. Art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego zobowiązuje Komisję do znalezienia alternatywnego źródła wartości normalnej, gdy dany kraj nie jest gospodarką rynkową i w przypadku, gdy przedsiębiorstwo nie rości sobie prawa do przyznania traktowania na zasadach rynkowych („MET”). Po ustaleniu wartości normalnej Komisja jest zobowiązana do zagwarantowania sprawiedliwego i rozsądnego porównania, zgodnie z przepisami art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego.
- (81) Jak wskazano w motywie 79 powyżej, wywóz odlewów pochodzących z ChRL podlega częściowo zwrotowi podatku VAT przy wywozie, natomiast w przypadku sprzedaży na rynku krajowym w Indiach wszelkie podatki podlegają zwrotowi. W związku z tym w celu zapewnienia obiektywnego porównania i zgodnie z utrwalonym orzecznictwem⁽¹⁾ Komisja była zobowiązana do dostosowania wartości normalnej zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. b) rozporządzenia podstawowego, jak miało to również miejsce w przypadku innych różnic mających wpływ na porównanie na podstawie innych przepisów art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego.

⁽¹⁾ Wyrok z dnia 19 września 2013 r. w sprawie C-15/12 P *Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials przeciwko Radzie*, EU:C:2013:572, pkt 34–35.

- (82) Jeżeli przedsiębiorstwu w ChRL przyznano traktowanie na zasadach rynkowych, zastosowanie miałyby takie samo dostosowanie wartości normalnej, jako że wystąpiłaby taka sama różnica w podatku.
- (83) CCCME oraz dwaj chińscy producenci eksportujący stwierdzili, że Komisja powinna ujawnić dalsze informacje by uzasadnić zastosowanie skróconego PCN służącego do identyfikacji różnych rodzajów produktu w celu przeprowadzenia obliczeń i jego wpływu na dokonanie uczciwego porównania.
- (84) W tym względzie Komisja zauważyła, że wypełniła ona swoje zobowiązania w zakresie zapewnienia rzetelnej porównywalności i że skrócone PCN umożliwiły porównanie całkowitej wielkości wywozu z najbardziej podobnymi rodzajami produktu podobnego z uwzględnieniem ich podstawowych cech fizycznych. Komisja nie stwierdziła żadnej różnicy w wartości rynkowej tych cech produktu, które zostały pominięte w skróconych PCN. Ponadto żaden z chińskich producentów eksportujących nie dostarczył oświadczenia zawierającego wyliczenia w celu złożenia wniosku o przeprowadzenie korekty ze względu na różnice we właściwościach fizycznych.
- (85) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń CCCME i dwaj chińscy producenci eksportujący podtrzymali swoje stanowisko, że Komisji nie udało się zapewnić porównywalności cen. CCCME stwierdziła, że Komisja powinna była dokonać dostosowań uwzględniających różnice w produktach, które zostały bądź nie zostały odzwierciedlone we właściwościach pierwotnego PCN. CCCME stwierdziła, że nie miała dostępu do charakterystyki technicznej produktu sprzedawanego przez indyjskich producentów oraz że ujawnienie pełnego numeru PCN produktu wytwarzanego przez producentów indyjskich nie było wystarczające.
- (86) Komisja odrzuciła te argumenty. Komisja przypominała, że w czerwcu 2017 r. udostępniła wszystkim zainteresowanym stronom klasyfikację produktów wytwarzanych w kraju analogicznym na podstawie piętnastu właściwości technicznych pierwotnego PCN. Poza katalogami produktów, którymi producenci indyjscy nie dysponowali, Komisja nie posiada żadnego alternatywnego źródła informacji technicznych, które nie są poufne ze względu na ich charakter lub które można streścić w celu przeprowadzenia oceny przez inne zainteresowane strony.
- (87) Mimo faktu, że CCCME doskonale znała piętnaście właściwości produktu wytwarzanego przez producentów indyjskich zawartych w pierwotnym PCN, nie przedłożyła ona żadnych uwag na temat niezbędnych korekt, nie tylko wykraczających poza PCN, ale nawet dotyczących numeru kontrolnego produktu. Ponadto Komisja nie stwierdziła konieczności takiej korekty w trakcie swoich wizyt weryfikacyjnych. Zauważa się, że sama CCCME podkreśliła w swoim piśmie z dnia 22 grudnia 2016 r. dotyczącym wyboru kraju analogicznego, że „wykorzystanie Indii rozwiązałoby również kwestie związane ze zbliżonymi typami produktu, ponieważ dane byłyby bardziej reprezentatywne [...]. Dzięki wykorzystaniu Indii jako kraju analogicznego dane źródłowe będą miały znacznie szerszy zakres i stąd dużo bardziej prawdopodobne jest, że Komisja zbierze wystarczającą ilość danych w celu dopasowania rodzajów produktu”. W związku z tym powyższy argument został odrzucony.
- (88) CCCME stwierdziła, że Komisja powinna dokonać korekt kosztów produkcji producentów indyjskich ze względu na domniemane nieprawidłowości wynikające z małej wielkości produkcji artykułów z żeliwa ciągliwego. CCCME nie przedstawiła żadnych dowodów na poparcie swojego twierdzenia.
- (89) Ponieważ sprzedaż produktów z żeliwa ciągliwego w Indiach uznano za reprezentatywną, Komisja stwierdziła, że taka korekta nie była uzasadniona. Ze względu na fakt, że argument ten jest bezzasadny, został on oddalony.
- (90) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń CCCME ponownie wysunęła ten argument i stwierdziła, iż wyjaśniła wcześniej Komisji, że wynikiem domniemanych nieprawidłowości były nieuzasadnione wysokie koszty produkcji. CCCME dodała, że ze względu na nieujawnienie informacji dotyczących kosztów producentów z Indii nie była w stanie przedstawić uzasadnionego wniosku o dokonanie korekty.
- (91) Komisja nie otrzymała żadnych szczegółowych wyjaśnień w odniesieniu do tego twierdzenia. W uwagach dotyczących ujawnienia tymczasowych ustaleń CCCME stwierdziła, że „mogły wystąpić nieprawidłowości w produkcji lub nadmierne wykorzystanie różnych czynników kosztowych, których wynikiem jest błędne zawyżenie jednostkowego kosztu produkcji”. CCCME nie przedstawiła dokładnych informacji na temat tego, które koszty produkcji zostały błędnie zawyżone, w ramach której wartości odniesienia należy ustalić domniemane nieprawidłowości oraz w jaki sposób należy obliczyć korektę.
- (92) Komisja nie zgodziła się, że złożenie takiego wniosku było niemożliwe ze względu na nieujawnienie kosztów producentów indyjskich.
- (93) Po pierwsze, dane dotyczące kosztów producentów z Indii miały charakter poufny i nie mogły one zostać przedstawione do wglądu dla innych zainteresowanych stron w sposób wystarczający do celów realizowanych przez CCCME i zarazem zapewniający ochronę wrażliwych danych biznesowych producentów indyjskich.

- (94) Po drugie procesy produkcyjne w Indiach i ChRL są bardzo podobne do siebie. Zostało to potwierdzone w motywie 79 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych oraz w uwagach CCCME z dnia 22 grudnia 2016 r. dotyczących wyboru Indii jako kraju analogicznego. CCCME oświadczyła, że „większość chińskich producentów to małe odlewnie, a proces produkcji nie jest zautomatyzowany lecz raczej rzemieślniczy”. CCCME zauważyła również, że „powszechnie wiadomo, iż Indie i ChRL są podobne pod kątem poziomu rozwoju oraz wielkości” oraz że „w odniesieniu do innych elementów mających wpływ na koszty i ceny” ChRL i Indie są „bardziej do siebie podobne niż ChRL i jakiegokolwiek z innych krajów”. CCCME, która twierdzi, że jest przedstawicielem dużej liczby producentów chińskich będących przedsiębiorstwami różnej wielkości, mogła zatem przedłożyć swoje uwagi bez konieczności zapoznania się z poufnymi informacjami producentów indyjskich. Powinna ona być w stanie określić wzorce produkcji i wskaźniki produkcji, które doprowadziły do rzekomego nieuzasadnionego kosztu jednostkowego produkcji, i uzasadnić wnioskowaną korektę w oparciu o własną wiedzę branżową.
- (95) Komisja nie dopatrzyła się żadnych przesłanek uzasadniających dostosowanie kosztu produkcji do poziomu kosztów produkcji ponoszonych przez producentów indyjskich w odniesieniu do określenia wartości normalnej w kraju analogicznym. Ze względu na fakt, że wielkość sprzedaży producentów indyjskich została uznana za reprezentatywną i w związku z brakiem konkretnych i uzasadnionych uwag CCCME Komisja odrzuciła argument, że koszty produkcji producentów indyjskich powinny zostać skorygowane.
- (96) Jeden chiński producent eksportujący twierdził, że Komisja niesłusznie skorygowała jego ceny eksportowe o koszty kredytu, jako że nie poniósł tych kosztów.
- (97) Komisja odrzuciła ten argument. W celu zapewnienia sprawiedliwego porównania cen koszty kredytu zostały zastosowane do ceny eksportowej wszystkich chińskich producentów eksportujących, którzy oferowali swoim klientom terminy płatności, ponieważ każde kredytowanie brane jest pod uwagę podczas ustalania pobieranych cen. Stwierdzono, że producent eksportujący udzielał kredytu swoim klientom, a zatem korekta z tytułu kosztów kredytu była uzasadniona, nawet jeśli przedsiębiorstwo nie pożyczowało pieniędzy w celu pokrycia różnicy między okresem wysyłki a zapłatą dokonaną przez klienta.
- (98) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń CCCME stwierdziła, że Komisja powinna dokonać korekty wartości normalnej w przypadku gdy opiera się ona na cenach w celu uwzględnienia podatków pośrednich od surowców fizycznie włączonych w skład produktu podobnego.
- (99) Biorąc jednak pod uwagę, że w tym przypadku do materiałów wchodzących w skład produktu podobnego nie miały zastosowania opłaty przywózowe ani podatki niepodlegające zwrotowi, uwaga CCCME, że należało skorygować ceny, jest nieistotna.

3.1.5. Marginesy dumpingu

- (100) Jak określono w motywach powyżej, Komisja wzięła pod uwagę niektóre uwagi przekazane przez zainteresowane strony i ponownie obliczyła marginesy dumpingu dla chińskich producentów eksportujących.
- (101) Ostateczne marginesy dumpingu, wyrażone jako odsetek ceny CIF na granicy Unii przed ocleniem, są następujące:

Tabela 1

Ostateczne marginesy dumpingu

Przedsiębiorstwo	Ostateczny margines dumpingu
Botou City Wangwu Town Tianlong Casting Factory	15,5 %
Botou Lisheng Casting Industry Co., Ltd.	31,5 %
Fengtai (Handan) Alloy Casting Co., Ltd.	38,1 %
Hong Guang Handan Cast Foundry Co., Ltd.	21,3 %
Shijiazhuang Transun Metal Products Co., Ltd.	25,0 %
Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące	25,4 %
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	38,1 %

3.2. Indie

- (102) Po ujawnieniu ustaleń Komisja nie otrzymała żadnych innych uwag dotyczących Indii.
- (103) Komisja potwierdziła zatem swoje ustalenia tymczasowe stwierdzające brak dumpingu w przypadku objętych próbą grup producentów eksportujących w Indiach.
- (104) W związku z tym Komisja potwierdziła brak dumpingu w przypadku współpracujących producentów eksportujących nieobjętych próbą, zgodnie z art. 9 ust. 6 rozporządzenia podstawowego, oraz brak dumpingu w przypadku wszystkich pozostałych producentów eksportujących z Indii, ponieważ wywóz indyjskich współpracujących producentów eksportujących reprezentuje bardzo dużą część (ok. 85 %) całkowitego indyjskiego eksportu do Unii.

4. SZKODA

4.1. Definicja przemysłu Unii i produkcji unijnej

- (105) Wobec braku uwag w odniesieniu do przemysłu Unii i produkcji w Unii Komisja potwierdziła swoje wnioski przedstawione w motywach 108-111 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

4.2. Konsumpcja w Unii

- (106) Wobec braku uwag w odniesieniu do konsumpcji w Unii Komisja potwierdziła swoje wnioski przedstawione w motywach 112-114 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

4.3. Przywóz z ChRL

- (107) CCCME powtórzyła swoje zastrzeżenia dotyczące wiarygodności danych dotyczących przywozu produktu objętego postępowaniem w uwagach z dnia 23 stycznia 2017 r. Zakwestionowała ona metodę zastosowaną przez skarżących i zaakceptowaną przez Komisję w celu uzyskania danych dotyczących przywozu ograniczonych do produktu objętego postępowaniem przy wykorzystaniu skorygowanych danych Eurostatu i stwierdziła, że Komisja powinna oprzeć swoją analizę szkody w sposób obiektywny na istniejących dowodach, a nie na nieuzasadnionych założeniach skarżących. CCCME stwierdziła następnie, że Komisja ma obowiązek pozyskiwania wiarygodnych danych dotyczących przywozu.
- (108) Na poparcie swojego twierdzenia, że dane wykorzystane przez Komisję były rzekomo mało wiarygodne i że nie można ich uznać za dowód, w dniu 6 listopada 2017 r. CCCME przekazała po raz pierwszy dane dotyczące wielkości wywozu produktu objętego postępowaniem z ChRL, które według niej opierały się na statystykach wywozu organów celnych ChRL dotyczących produktu objętego postępowaniem, zebranych w podziale na poszczególne transakcje i z zachowaniem zasady poufności. CCCME stwierdziła następnie, że z opisu produktu mogła wywnioskować, które produkty nie należały do produktu objętego postępowaniem, i w konsekwencji obliczyć rzeczywistą wielkość wywozu produktu objętego postępowaniem z ChRL.
- (109) Komisja odnotowała, że CCCME obliczyła wielkość wywozu produktu objętego postępowaniem w podziale na transakcje przy wykorzystaniu danych pochodzących z organów celnych ChRL, wyłączając przy tym niektóre opisy produktu. Komisja przeanalizowała dane dotyczące wywozu dostarczone przez CCCME i stwierdziła, że na ich podstawie nie jest możliwa zmiana jej ustaleń odnoszących się do tendencji dotyczących udziału w rynku, wielkości przywozu i konsumpcji w Unii w okresie badanym. Ponadto Komisja zauważyła, że CCCME nie przedstawiła żadnych dowodów dotyczących dokładności i kompletności przedstawionych przez nią danych. Komisja zauważyła również, że CCCME nie określiła, która wykorzystana przez nią urzędowa baza danych organów celnych ChRL pozwala na zebranie danych w podziale na transakcje oraz identyfikację opisu produktu. Co więcej, Komisja odnotowała, że statystyki wywozu ChRL nie zawsze odpowiadają statystykom przywozu Eurostatu ze względu na okres, jaki upływa między datą wywozu z ChRL i datą faktycznego przywozu do Unii. Komisja przeanalizowała dane dotyczące wywozu dostarczone przez CCCME i stwierdziła, że na ich podstawie nie jest możliwa zmiana jej ustaleń odnoszących się do tendencji dotyczących udziału w rynku, wielkości przywozu i konsumpcji w Unii w okresie badanym. W związku z tym Komisja odrzuciła argument, że wykorzystane przez nią dane dotyczące wielkości przywozu nie były wiarygodne.
- (110) Komisja zauważyła, że metoda zastosowana przez skarżących w celu uzyskania danych dotyczących przywozu produktu objętego postępowaniem w okresie badanym opierała się na danych Eurostatu. Metoda zakładała uwzględnienie za 2013 r. łącznych wielkości odnoszących się do kodów CN 7325 10 50 i 7325 10 92, odsetka w wysokości 30 % w przypadku kodu CN 7325 10 99 i kodu CN 7325 99 10, pomniejszonego o stałą wielkość. W następstwie zmiany kodów CN w odniesieniu do 2014 r. aż do okresu objętego dochodzeniem skarżący zastosowali odsetek w wysokości 60 % w przypadku kodu CN 7325 10 00 w odniesieniu do przywozu z ChRL i kod CN 7325 99 10 pomniejszony o stałą wielkość.

- (111) Ponieważ Komisja nie ustaliła żadnego innego alternatywnego źródła informacji, które pozwoliłoby bardziej precyzyjnie odzwierciedlić dane dotyczące przywozu produktu objętego postępowaniem, uznała ona, że metoda oparta na danych Eurostatu była najbardziej odpowiednia. W związku z tym odrzuciła argument CCCME.
- (112) Zarówno FCI, jak i CCCME twierdziły, że metodologia wykorzystana do oceny przywozu z ChRL błędnie uwzględniała wszystkie produkty przywożone w ramach kodu CN 7325 99 10, pomniejszone o stałą wielkość w formie zaproponowanej przez skarżących, ponieważ kod ten nie był zazwyczaj stosowany do produktu objętego postępowaniem przed nałożeniem środków antydumpingowych w 2005 r. i skarżący nie przedstawili dowodów na to, że ten kod CN był stosowany do przywozu produktu objętego postępowaniem po roku 2009. W związku z tym FCI wystąpiło o wyłączenie lub uwzględnienie wielkości mających zastosowanie do tego kodu CN w obliczeniach wielkości przywozu produktu objętego postępowaniem.
- (113) Komisja zauważyła, że analiza przywozu w ramach tego kodu CN od momentu nałożenia środków tymczasowych do początku października 2017 r. wykazała znaczący przywóz w wysokości 6 796 ton w ramach kodu TARIC 7325 99 10 51 z ChRL, który obejmuje wyłącznie produkt objęty postępowaniem. W związku z tym należy stwierdzić, że produkt objęty postępowaniem jest również przywożony w ramach kodu CN 7325 99 10. Jednakże Komisja nie posiadała żadnych dowodów na to, że od 2005 r. przywóz innych produktów objętych tym kodem CN podlegał takim samym zjawiskom, jakie występowały w przypadku produktu objętego postępowaniem. W konsekwencji stosowanie stawki procentowej w odniesieniu do okresu badanego byłoby niewiarygodne.
- (114) W związku z tym Komisja postanowiła nie korygować wielkości przywozu z ChRL. Ponadto Komisja stwierdziła, że nawet gdyby wykluczyła ten kod CN ze swojej analizy, wielkość przywozu nadal wykazywałaby porównywalny wzrost procentowy udziału w rynku w badanym okresie.
- (115) CCCME stwierdziła, że ani Komisja, ani skarżący nie wyjaśnili, w jaki sposób oszacowali odsetek wielkości przywozu produktu objętego postępowaniem w ramach kodu CN 7325 10 99, ani nie przedstawili uzasadnienia, dlaczego odsetek wielkości przywozu w ramach kodu 7325 10 99 pozostał stabilny w okresie badanym.
- (116) Jak określono w motywie 122 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, Komisja oparła swoje obliczenia wielkości przywozu produktu objętego postępowaniem z ChRL na metodzie zaproponowanej przez skarżących, ponieważ uznała ją za wiarygodną i obiektywną. Żadna ze stron nie zaproponowała innej, bardziej wiarygodnej metody obliczeń. W celu wyłączenia rusztów przykrywających Komisja zastosowała średnią sprzedaż rusztów przykrywających dokonywaną przez chińskich producentów eksportujących objętych próbą w okresie objętym dochodzeniem, odpowiadającą 10 % całkowitego przywozu. Odsetek ten zastosowano w odniesieniu do okresu badanego. Jako że CCCME nie przedstawiła żadnych alternatywnych danych w odniesieniu do wielkości przywozu rusztów przykrywających z ChRL, argument ten został odrzucony.
- (117) FCI stwierdziło, że w omawianym przypadku nie można stwierdzić znaczącego wzrostu przywozu; uwzględniając wszystkie lata od wygaśnięcia środków antydumpingowych w 2010 r., wielkość przywozu zwiększyła się tylko między 2013 r. a 2014 r., a chociaż przywóz w okresie objętym dochodzeniem był powyżej poziomu z 2013 r., był on znacznie poniżej poziomów z lat 2010 i 2011.
- (118) Komisja uznała okres badany za odpowiedni i zgodny ze standardową praktyką Komisji w zakresie analizy tendencji istotnych dla oceny szkody. Komisja nie wzięła zatem pod uwagę lat wcześniejszych, co proponowało FCI.
- (119) W odniesieniu do podcięcia cenowego, FCI stwierdziło, że wstępne obliczenia są mylące, ponieważ porównano ceny produktów sprzedawanych przez chińskie odlewnie importerom w Unii z cenami produktów sprzedawanych przez przemysł Unii klientom końcowym i nie uwzględniono kosztów ponoszonych wyłącznie przez importerów niepowiązanych. Takie koszty obejmują koszty badań i rozwoju, koszty tworzenia prototypów i modeli, koszty certyfikacji, koszty homologacji, kontroli jakości i kontroli zgodności, koszty magazynowania i koszty sprzedaży.
- (120) Komisja sprawdziła te dane i podjęła decyzję o skorygowaniu marginesów podcięcia cenowego w odniesieniu do tych kosztów. Ceny *ex-works* przemysłu Unii zostały skorygowane w dół, za pomocą średniej ważonej kosztów działań badawczo-rozwojowych producentów unijnych objętych próbą, która obejmowała wszystkie istotne koszty wymienione w poprzednim motywie. Korekta wyniosła 2,2 % obrotu objętych próbą producentów unijnych.
- (121) Ponadto w odniesieniu do ceny przywozu dokonano korekty w wysokości około 33 EUR na tonę ze względu na koszty przywozu na podstawie danych pochodzących od dwóch niepowiązanych importerów, zweryfikowanych po wprowadzeniu środków tymczasowych.

- (122) CCCME wystąpiła o przedstawienie dokładniejszych informacji na temat marginesów podcięcia cenowego w podziale na producentów eksportujących objętych próbą. Do celów ustalenia szkody analizuje się wpływ przywozu towarów po cenach dumpingowych na ceny jako jeden ze wskaźników szkody, a na podstawie brzmienia art. 3 ust. 3 rozporządzenia podstawowego takie podcięcie cenowe musi być znaczące. W tym przypadku podcięcie cenowe można było uznać za znaczące, ponieważ znajdowało się ono w przedziale od 31,6 % do 39,2 %. Z punktu widzenia takiego ustalenia nie ma potrzeby wykazania istnienia podcięcia cenowego w odniesieniu do każdej transakcji. Jest tak, ponieważ skutek i wpływ przywozu po cenach dumpingowych na przemysł Unii jest analizowany jako całość; obejmuje on podcięcie cenowe przez przywóz po cenach dumpingowych. W celach informacyjnych poniżej przedstawiono marginesy podcięcia cenowego producentów eksportujących objętych próbą:

Tabela 2

Marginesy podcięcia cenowego

Przedsiębiorstwo	Margines podcięcia cen
Botou City Wangwu Town Tianlong Casting Factory	35,9 %
Botou Lisheng Casting Industry Co., Ltd.	31,6 %
Fengtai (Handan) Alloy Casting Co., Ltd.	39,2 %
Hong Guang Handan Cast Foundry Co., Ltd.	38,4 %
Shijiazhuang Transun Metal Products Co., Ltd.	37,0 %

- (123) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń skarżący zakwestionowali metodę stosowaną przez Komisję, polegającą na korekcie cen ex-works w dół, a nie na dostosowaniu cen przywozowych w górę, jako że większości kosztów badawczo-rozwojowych nie ponoszą importerzy, lecz producenci w ChRL. Ponadto skarżący twierdzili, że koszty ponoszone po przywozie były zbyt wysokie i mogły obejmować koszty związane z przywozem rusztów przykrywających i nieprawidłowe cło przywozowe w wysokości 2,7 % zamiast cła w wysokości 1,7 % na wszystkie produkty z żeliwa ciągliwego.
- (124) Dostosowanie kosztów badawczo-rozwojowych do marginesu podcięcia cenowego i poziomu usuwającego szkodę było z jednej strony oparte na zweryfikowanych danych producentów unijnych objętych próbą oraz, z drugiej strony, dowodach przedstawionych w trakcie wizyt weryfikacyjnych w siedzibach importerów niepowiązanych, wskazujących na to, że ponoszą oni takie koszty wytwarzania produktu objętego postępowaniem w ChRL. Ponieważ skarżący nie przedstawili dowodów na swoje twierdzenie, że importerzy niepowiązani nie ponoszą wspomnianych kosztów, Komisja odrzuciła tę uwagę.
- (125) Obliczenia kosztów ponoszonych po przywozie opierają się na zweryfikowanych danych pochodzących od dwóch objętych próbą importerów niepowiązanych. Dane te miały zastosowanie wyłącznie w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem, w związku z czym nie obejmowały produktów wyłączonych (np. rusztów przykrywających). Komisja odrzuciła zatem ten argument.
- (126) Jeśli chodzi o korektę należności celnych przywozowych, Komisja zastosowała stawkę celną mającą zastosowanie do przywozu produktów z żeliwa ciągliwego. Nie wzięła ona pod uwagę ewentualnych błędnych deklaracji celnych mających na celu uniknięcie zapłaty ceł przywozowych w odpowiedniej wysokości. W związku z powyższym argument ten również został odrzucony.
- (127) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń FCI przekazało wyniki dwóch ostatnich przetargów ogłoszonych przez włoskie instytucje publiczne, które wygrali (specjalizujący się w handlu detalicznym) producenci unijni, oferujący niższą cenę za produkt podobny od niepowiązanych importerów produktu objętego postępowaniem, która była znacznie niższa niż zadeklarowana przez skarżących i podana w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych.
- (128) Komisja zauważyła, że taki jednostkowy dowód nie jest wystarczający, aby stwierdzić, że zweryfikowane dane dotyczące okresu objętego dochodzeniem należy uznać za niewiarygodne. Ponadto asortyment produktów objętych tymi przetargami różni się od zwyczajowego asortymentu produktów wytwarzanych w ramach standardowej produkcji i odpowiadających jej kosztów. Komisja odrzuciła zatem ten argument.
- (129) Ze względu na brak jakichkolwiek innych uwag dotyczących przywozu z ChRL i zgodnie z przeglądem obliczeń dotyczących podcięcia cenowego przedstawionych w motywach 119-122 Komisja potwierdziła wszystkie pozostałe wnioski zawarte w motywach 115-128 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

4.4. Sytuacja gospodarcza przemysłu Unii

4.4.1. Uwagi ogólne

- (130) CCCME stwierdziła, że Komisja oparła swoją analizę danych makroekonomicznych na rzeczywistych danych w odniesieniu do skarżących oraz wspierającego ich sektora przemysłu i szacunkach przedstawionych przez skarżących w odniesieniu do pozostałej części przemysłu Unii. Twierdziła ona, że szacunki te nie mogą być uznane za konkretne dowody, ponieważ wysokość kwot i źródła nie zostały ujawnione zainteresowanym stronom. Po ujawnieniu ustaleń CCCME ponownie podniosła to twierdzenie.
- (131) Komisja podkreśliła, że w swojej analizie nie dokonała podziału przemysłu Unii na skarżących i strony, które nie złożyły skargi, i zauważyła, że wystąpiła z wnioskiem do przemysłu Unii o przekazanie danych makroekonomicznych; dane te, które zostały wykorzystane w dochodzeniu, były dostępne w aktach sprawy otwartych do wglądu dla zainteresowanych stron. Jak wskazano w motywie 32 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, Komisja sprawdziła również podczas wizyt w siedzibach skarżących ich źródła i proces opracowywania przez nich danych dotyczących pozostałych podmiotów przemysłu Unii. Ponadto skontrolowane dane pochodzące od objętych próbą przedsiębiorstw obejmowały dużą część ogólnych danych makroekonomicznych, tj. 48 % całkowitej wielkości produkcji i 43 % całkowitej sprzedaży przemysłu Unii. W związku z powyższym Komisja odrzuciła argument CCCME.
- (132) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń FCI twierdziło, że Komisja sama sobie przeczy, ponieważ w motywie 132 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych stwierdzono, że Komisja dokonała oceny wskaźników makroekonomicznych, które odnosiły się do *wszystkich producentów unijnych*. Jak jednak stwierdzono w motywie 131 powyżej, dane makroekonomiczne oparte są na zweryfikowanych danych pochodzących od objętych próbą przedsiębiorstw, których produkcja stanowiła 48 % ogólnej wielkości produkcji i 43 % całkowitej sprzedaży przemysłu Unii. Oczywiście jest, że dane obejmujące mniej niż 50 % łącznej produkcji nie są reprezentatywne dla całego przemysłu Unii. Na podstawie powyższego, ustalenia Komisji dotyczące wskaźników makroekonomicznych oparto na cząstkowych i wprowadzających w błąd danych, które nie pozwalają na właściwą ocenę ogólnej sytuacji przemysłu Unii.
- (133) Komisja zauważyła, że zweryfikowała dane makroekonomiczne dotyczące całego przemysłu Unii na miejscu w siedzibach skarżących. Poza tym Komisja poddała dogłębnej kontroli przedsiębiorstwa objęte próbą, które obejmują znaczną część wielkości produkcji przemysłu Unii. W związku z tym dane makroekonomiczne nie opierają się wyłącznie na przedsiębiorstwach objętych próbą.
- (134) Ponadto FCI twierdziło, że dane dotyczące wskaźników makroekonomicznych są problematyczne, o czym świadczy fakt, że Komisja musiała sprawdzić pierwotne źródła danych w siedzibach adwokatów skarżących więcej niż jeden raz. Ponadto skarżący przedstawili różne wersje danych dotyczących wskaźników makroekonomicznych, zawierające inne liczby za każdym razem. Sam ten fakt dowodzi, że metodologia stosowana przez skarżących jest nieodwracalnie błędna.
- (135) Ponadto FCI zauważyło, że dane, na których opierają się wnioski Komisji, są fragmentaryczne. W rzeczywistości przedstawione dane odnoszą się jedynie do skarżących i wyłącznie do jednego z dwóch wspierających producentów. W sumie dane dotyczą mniej niż 50 % całkowitej produkcji produktu podobnego w Unii.
- (136) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń skarżący wyjaśnili również, że w celu sporządzenia zestawienia danych wykorzystali oni szczegółowe dane dotyczące wskaźników szkody pochodzące z odpowiedzi udzielonych na pytania zawarte w kwestionariuszu, podpisane przez odpowiednich pracowników w tych przedsiębiorstwach, które zostały przekazane w skardze przez skarżących i jednego producenta wspierającego, a następnie uaktualnione w celu uwzględnienia okresu objętego dochodzeniem. Skarżący dokonali szacunków w odniesieniu do danych dotyczących pozostałych producentów unijnych na podstawie informacji rynkowych. W związku z brakiem konkretnych danych dotyczących niektórych unijnych producentów skarżący przyjęli ostrożne podejście i założyli wykorzystanie mocy produkcyjnych na poziomie 100 % i stałą wartość sprzedaży w całym okresie badanym.
- (137) Fakt, że skarżący zaktualizowali dane makroekonomiczne podczas dochodzenia nie miał żadnego wpływu na rzetelność ostatecznego zastawienia danych. Ostateczne dane zostały zweryfikowane i uznane za wiarygodne przez Komisję. Komisja odrzuciła zatem ten argument FCI.
- (138) CCCME twierdziła również, że Komisja nie przeprowadziła analizy w podziale na segmenty dla każdego państwa członkowskiego, w związku z czym wystąpił podział między państwami członkowskimi posiadającymi głównie rynki żeliwa szarego lub ciągłego.
- (139) Komisja odsyła do motywu 199 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, w którym podkreśliła, że rynek unijny jest jednolitym rynkiem, a produkty z żeliwa szarego i ciągłego są produktami wymiennymi. W związku z tym Komisja odrzuciła argument CCCME.

- (140) CCCME twierdziła po pierwsze, że dane dotyczące przywozu w odniesieniu do 2013 r. nie mogą być porównywane do danych dotyczących przywozu w kolejnych latach i w okresie objętym dochodzeniem ze względu na zmiany kodów celnych w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem, które miały miejsce w 2014 r. Po drugie, CCCME twierdziła, że stosowanie nieporównywalnych zbiorów danych nie pozwala Komisji na wyciągnięcie wniosków na temat zmian wielkości przywozu. Wreszcie CCCME stwierdziła, że jeśli Komisja przeanalizowałaby wpływ wielkości w odniesieniu do danych opartych na takiej samej metodyce, tj. w okresie od 2014 r. do okresu objętego dochodzeniem, doszłaby do wniosku, że wzrost przywozu nie miał miejsca.
- (141) Komisja zauważyła, że okres badawczy do celów analizy tendencji istotnych dla oceny szkody obejmował okres od 2013 r. do okresu objętego dochodzeniem. W odniesieniu do analizy tendencji przywozu Komisja przyjęła metodę skarzących w celu uzyskania danych dotyczących przywozu produktu objętego postępowaniem w oparciu o dane Eurostatu, którą zweryfikowała i uznała za odpowiednią. Żadne alternatywne źródła informacji nie były dostępne. W związku z tym Komisja oddaliła argument CCCME.

4.4.2. Wskaźniki makroekonomiczne

4.4.2.1. Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

- (142) FCI i CCCME twierdziły, że ustalenie Komisji zawarte w motywie 139 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych nie jest poparte okolicznościami faktycznymi, ponieważ wielkość przywozu produktu objętego postępowaniem z ChRL spadła między 2014 r. a okresem objętym dochodzeniem, w przeciwieństwie do tego, co stwierdzono w motywie 139 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.
- (143) Komisja przyjęła te argumenty. Zmniejszenie wielkości produkcji pomiędzy rokiem 2014 a okresem objętym dochodzeniem wynikało głównie ze spadku konsumpcji ujętego w tabeli 3 w motywie 113 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. Jednakże w badanym okresie, mimo że konsumpcja zmniejszyła się o 8 %, przywóz po cenach dumpingowych z ChRL wzrósł o 16 %, zaś wielkość produkcji przemysłu Unii spadła o 4 %.
- (144) FCI stwierdziło, że zgodnie ze wskazaniem z tabeli 6 w motywie 137 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, skarżący obliczyli wykorzystanie swoich mocy produkcyjnych w oparciu o trzy zmiany. Według FCI na rynku produktów z żeliwa powszechnie wiadomo, że odlewnia jest w dobrej pozycji, jeśli pracuje w systemie dwuzmianowym, natomiast trzecia zmiana jest kosztowna i dysponuje niższą wydajnością produkcyjną.
- (145) Argument FCI nie został poparty żadnymi dowodami, a w każdym razie nie wykluczał możliwości istnienia trzeciej zmiany. Komisja zauważyła również, że nawet jeżeli wykorzystanie mocy produkcyjnych byłoby obliczone w oparciu o dwie zmiany, tendencje pozostałyby takie same jak podane w tabeli 6 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych i wciąż istniałyby znaczne niewykorzystane moce produkcyjne. Przy założeniu, że produkcja utrzymuje się na tym samym poziomie podczas wszystkich zmian, wykorzystanie mocy produkcyjnych w oparciu o dwie zmiany wyniosłoby około 80 %.
- (146) Wobec braku innych uwag dotyczących produkcji, mocy produkcyjnych i ich wykorzystania, i w następstwie zmiany motywu 139 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, jak określono w motywach 142 i 143, Komisja potwierdziła wszystkie pozostałe wnioski zawarte w motywach od 137-142 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

4.4.2.2. Wielkość sprzedaży i udział w rynku

- (147) FCI i CCME twierdziły, że ustalenie zawarte w motywie 145 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych nie jest poparte okolicznościami faktycznymi, ponieważ wielkość przywozu produktu objętego postępowaniem z ChRL spadła między 2014 r. a okresem objętym dochodzeniem, w przeciwieństwie do tego, co stwierdzono w motywie 145 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.
- (148) Komisja przyjmuje uwagę, że umieściła błędne odniesienie do rosnącego przywozu między 2014 r. a okresem objętym dochodzeniem w motywie 145 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych i stwierdza, że spadek wielkości sprzedaży miał miejsce w całym badanym okresie i w związku z tym można uznać, że wiąże się on ze spadkiem konsumpcji, jak przedstawiono w tabeli 3 w motywie 113 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, a także z rosnącą wielkością przywozu po cenach dumpingowych z ChRL w całym okresie badanym. Jednakże w badanym okresie, mimo że konsumpcja zmniejszyła się o 8 %, przywóz po cenach dumpingowych z ChRL wzrósł o 16 %, czego skutkiem był dużo bardziej znaczący wzrost – o 26 % – udziału w rynku tego przywozu.

- (149) Wobec braku innych uwag w odniesieniu do wielkości sprzedaży i udziału w rynku oraz w następstwie zmiany motywu 145 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, jak określono w motywach 147 i 148, Komisja potwierdza wszystkie pozostałe wnioski zawarte w motywach 143-146 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

4.4.2.3. Wzrost

- (150) Wobec braku uwag w odniesieniu do wzrostu Komisja potwierdziła wnioski zawarte w motywie 147 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

4.4.2.4. Zatrudnienie i wydajność

- (151) FCI twierdziło, że ustalenie zawarte w motywie 149 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych nie znajduje oparcia w faktach, ponieważ zmniejszony poziom zatrudnienia nie może być związany ze zwiększeniem ilości przywozu z ChRL, jako że podczas jedynego roku wzrostu przywozu (od 2013 r. do 2014 r.) zatrudnienie w przemyśle Unii również wzrosło. W kolejnych latach, kiedy zatrudnienie spadało, zmniejszał się również przywóz z ChRL.
- (152) Komisja zauważyła, że w całym badanym okresie występowała tendencja spadku liczby pracowników, co wynikało w głównej mierze ze spadku produkcji. Zmniejszona produkcja wynikała z kolei ze spadku sprzedaży w Unii, będącego rezultatem zarówno spadku popytu, jak i wzrostu przywozu po cenach dumpingowych w okresie badanym. Ta kolejność zdarzeń została odzwierciedlona w analizie całego badanego okresu, a nie za pomocą porównywania zmian rok do roku. Tym samym argument FCI nie może być przyjęty.
- (153) FCI twierdziło, że poziomy zatrudnienia i wydajności nie potwierdzają ustalenia dotyczącego istotnej szkody. Poziom zatrudnienia utrzymał się na stosunkowo stabilnym poziomie, zwłaszcza biorąc pod uwagę fakt, że cztery przedsiębiorstwa zaprzestały produkcji produktu objętego dochodzeniem w okresie badanym. Wzrósł poziom wydajności.
- (154) Komisja zauważyła, że spadek zatrudnienia można przypisać działaniom przemysłu Unii służącym zmniejszeniu kosztów produkcji oraz zwiększeniu efektywności w świetle wznoszącej konkurencji ze strony przywozu po cenach dumpingowych z ChRL. Ten wzrost efektywności doprowadził do zwiększenia wydajności o 3 %. Zatem argument FCI został odrzucony.
- (155) Wobec braku innych uwag w odniesieniu do zatrudnienia i wydajności Komisja potwierdziła swoje wnioski przedstawione w motywie 149 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

4.4.2.5. Wielkość marginesu dumpingu i poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu

- (156) FCI twierdziło, że sytuacja przemysłu Unii w okresie objętym dochodzeniem jest podobna do sytuacji, kiedy to środki dotyczące niektórych odlewów pochodzących z ChRL zostały uchylone w 2011 r., ze względu na fakt, że branża budowlana nie odzyskała jeszcze sił po kryzysie gospodarczym oraz że kilka państw członkowskich w Unii znacząco zmniejszyło swój budżet na projekty infrastrukturalne.
- (157) Jednakże FCI odnosi się do danych statystycznych Eurostatu, które nie potwierdzają tych twierdzeń. Statystyki dotyczące produkcji w sektorze budownictwa i inżynierii lądowej wskazują na wzrost w okresie badanym. Konsumpcja unijna artykułów z żeliwa nie osiągnęła żadnych korzyści z tego wzrostu, jak wskazano w tabeli 3 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. Dlatego też Komisja odrzuca tę uwagę. Tym samym argument FCI nie może być uwzględniony.
- (158) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń FCI stwierdziło, że w motywie 157 powyżej błędnie uznano, że dane statystyczne dotyczące sektora budownictwa i inżynierii lądowej wskazują na wzrost od momentu uchylenia środków antydumpingowych w 2011 r. Biorąc pod uwagę rozwój sektora budownictwa od końca okresu objętego dochodzeniem dotyczącym przeglądu wygaśnięcia w połowie 2010 r., FCI twierdziło, że sektor ten nie przezwyciężył jeszcze skutków kryzysu gospodarczego z 2008/2009 r.
- (159) Komisja zauważyła, że sektor budownictwa i inżynierii lądowej wykazuje tendencję zwykłą od 2013 r., co wskazuje na powolne ożywienie gospodarcze w porównaniu z poprzednią tendencją spadkową. Przeczy to twierdzeniu FCI, że obecna sytuacja przemysłu Unii jest taka sama jak w okresie do 2011 r., jako że sektor budownictwa i inżynierii lądowej wykazywał tendencję spadkową w tym okresie. W związku z tym powyższy argument został odrzucony.

(160) Wobec braku jakichkolwiek innych uwag w odniesieniu do wielkości dumpingu i poprawy sytuacji po wcześniejszym dumpingu Komisja potwierdza wnioski zawarte w motywach 150 i 151 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

4.4.3. Wskaźniki mikroekonomiczne

4.4.3.1. Ceny i czynniki wpływające na ceny

(161) FCI stwierdziło, że nie można ustalić znacznego spadku cen sprzedaży, jeżeli uwzględni się fakt, że obniżenie kosztów produkcji, a tym samym spadek cen sprzedaży nie może być uważany za dowód istotnej szkody.

(162) Jak wspomniano w motywie 153 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, średnie ceny sprzedaży stosowane przez objętych próbą producentów unijnych nieustannie spadały, o 5 %, natomiast średni koszt jednostkowy produkcji zmniejszył się jedynie o 3 % w okresie badanym. Ponieważ spadek cen był większy niż spadek kosztów produkcji, argument ten został odrzucony.

4.4.3.2. Koszty pracy

(163) Po nałożeniu środków tymczasowych nie otrzymano żadnych uwag w odniesieniu do kosztów pracy producentów unijnych objętych próbą.

4.4.3.3. Zapasy

(164) Po nałożeniu środków tymczasowych nie otrzymano żadnych uwag w odniesieniu do zapasów unijnych producentów objętych próbą.

4.4.3.4. Rentowność, przepływy pieniężne, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału

(165) Przez odniesienie do wniosku o dokonanie przeglądu wygaśnięcia z 2010 r. CCCME zakwestionowała wniosek Komisji, że od 2006 r. doszło do stopniowego spadku rentowności.

(166) Komisja potwierdziła, że na podstawie zweryfikowanych danych dostarczonych przez producentów unijnych objętych próbą oraz dostępnych w aktach sprawy, jej wnioski przedstawione w motywie 162 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych są poprawne. W związku z tym Komisja odrzuciła argument CCCME.

(167) Ze względu na brak jakichkolwiek innych uwag dotyczących wskaźników makroekonomicznych potwierdzono wnioski przedstawione w motywach 152-166 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

4.4.4. Wnioski dotyczące szkody

(168) CCCME stwierdziła, że Komisja nie zbadała sytuacji producentów unijnych w środkowej i wschodniej części Unii i nie mogła zatem stwierdzić, że szkoda wystąpiła w odniesieniu do przemysłu Unii jako całości.

(169) Komisja odrzuciła ten argument, ponieważ zbadała cały unijny rynek pod kątem makroekonomicznych wskaźników szkody. Komisja uważa, że próba producentów unijnych jest wystarczająco reprezentatywna do celów analizy szkody na podstawie wskaźników mikroekonomicznych i potwierdza istnienie handlu wewnątrzunijnego obejmującego produkt podobny.

(170) Wobec braku innych uwag Komisja potwierdza swoje wnioski zawarte w motywach 167-170 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

5. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

5.1. Wpływ przywozu towarów po cenach dumpingowych

(171) FCI twierdziło, że w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych nie odzwierciedlono faktu, że wielkość przywozu z ChRL początkowo wzrosła, a następnie stale spadała od 2014 r. do okresu objętego dochodzeniem, podczas gdy wielkość sprzedaży w Unii zmniejszyła się w całym okresie badanym, a udział w rynku przemysłu Unii utrzymywał się na stałym poziomie.

- (172) Komisja zwróciła uwagę, że chociaż wielkość sprzedaży i udział w rynku przemysłu Unii zmalał w okresie badanym o odpowiednio 11 % i 3 %, wielkość i udział w rynku przywozu z ChRL wzrosły o 16 % i 26 % w tym samym okresie. Wskazuje to na wyraźny związek między wzrostem przywozu z ChRL a zmniejszeniem udziału w rynku przemysłu Unii. W związku z tym Komisja odrzuciła ten argument.
- (173) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń FCI wezwało Komisję do wyjaśnienia rozbieżnych tendencji między spadkiem przywozu z ChRL o 8 % (wraz ze wzrostem cen) między rokiem 2014 a okresem objętym dochodzeniem oraz spadkiem sprzedaży przemysłu Unii nawet w tym okresie.
- (174) Chociaż wielkość sprzedaży przemysłu Unii nie wykazuje podobnego trendu co wielkość przywozu z ChRL w całym okresie badanym, w przypadku udziału w rynku tendencje są podobne. Wielkość produkcji przemysłu Unii rozwijała się ponadto zgodnie z wielkością przywozu z ChRL, wykazując wzrost w okresie od 2013 do 2014 r. i spadek później. Powyższe wskazuje na fakt, że przemysł Unii podlegał takiemu samemu trendowi, jaki miał zastosowanie do przywozu z Chin. Ponadto tendencja w całym okresie badanym potwierdza istnienie związku przyczynowego, zarówno pod względem wielkości, jak i udziału w rynku. W związku z tym Komisja stwierdziła, że wystąpiła ogólna zbieżność w czasie między wzrostem chińskiego przywozu i zmniejszeniem się wskaźników szkody w odniesieniu do przemysłu Unii.
- (175) FCI twierdziło, że ceny sprzedaży stosowane przez unijnych producentów stale spadały w okresie między 2013 r. a okresem objętym dochodzeniem, nawet w momencie, kiedy ceny przywozu z Chin wzrosły o 4 % w okresie między 2013 r. a okresem objętym dochodzeniem. Te dwie tendencje są wyraźnie rozbieżne, a co za tym idzie strategii cenowej chińskich producentów eksportujących nie można przypisać wpływu na ceny sprzedaży producentów unijnych.
- (176) Ponadto FCI stwierdziło, że fakt, iż producenci unijni nie zwiększyli rentowności swojej sprzedaży, mimo że ceny chińskich produktów wzrosły, jest oczywistym dowodem na to, że przywóz z ChRL nie spowodował żadnej istotnej szkody w okresie badanym.
- (177) Komisja odrzuciła te argumenty, ponieważ przywóz po cenach dumpingowych z ChRL, nawet po wzroście jego cen w okresie badanym, znacząco podcinał ceny producentów unijnych, a zatem spowodował istotną szkodę dla przemysłu Unii.
- (178) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń FCI powróciło do tej kwestii, zwracając się do Komisji o wyjaśnienie związku przyczynowego, mimo istnienia rozbieżnych tendencji począwszy od 2014 r., kiedy przywóz z ChRL zmalał (- 8 %), a ceny chińskich produktów wzrosły (+ 1 %), natomiast udział przemysłu Unii w rynku utrzymywał się na stałym poziomie (58,8 %).
- (179) Komisja zauważyła, że aby uniknąć skutków normalnych wahań ekonomicznych analizuje ona cały okres badany w celu ustalenia tendencji. Ponadto nawet podczas spadku konsumpcji w Unii w okresie badanym, przywóz z ChRL wykazywał wzrost udziału w rynku.
- (180) CCCME stwierdziła, że Komisja nie zapewniła porównywalności cen w jej analizie podcięcia cenowego, ponieważ nie uwzględniła w niej niektórych właściwości produktu objętego postępowaniem. Stwierdziła ona ponadto, że do celu ustalenia marginesu dumpingu Komisja wzięła pod uwagę różne właściwości produktu.
- (181) Komisja podkreśliła, że w ramach porównania cen wzięła pod uwagę główne właściwości produktu objętego dochodzeniem i zapewniła porównywalność między produktem objętym postępowaniem a produktem podobnym wytwarzanym w Unii na podstawie dostępnych informacji. Argument CCCME został zatem odrzucony.
- (182) CCCME stwierdziła, że ani CCCME, ani chińscy producenci eksportujący nie mieli możliwości stwierdzenia różnic między wywozonymi chińskimi produktami a produktami sprzedawanymi przez producentów unijnych, które mają wpływ na porównywalność cen, ani złożenia wniosku o korekty w ramach ustalenia podcięcia cenowego.
- (183) Komisja zaznaczyła, że ujawniła chińskim producentom eksportującym szczegółowe obliczenia podcięcia cenowego i zastosowaną metodologię i potwierdziła, że w oparciu o główne właściwości produktu objętego dochodzeniem zapewniła porównywalność między produktem objętym postępowaniem a produktem podobnym produkowanym i sprzedawanym w Unii. Nie wykazano konieczności dokonania żadnych konkretnych dostosowań ze względu na różnice we właściwościach fizycznych. Argument CCCME został zatem odrzucony.

- (184) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń CCCME twierdziła, że ona sama i chińscy producenci eksportujący nie mieli możliwości weryfikacji dokonanych przez Komisję obliczeń wielkości i wartości sprzedaży dla poszczególnych numerów kontrolnych produktu w podziale na objętych próbą producentów unijnych, a tym samym nie mogli ocenić, czy popełniono błędy w tym zakresie. W związku z tym CCCME stwierdziła, że podstawa faktyczna analizy podjęcia cenowego budzi wątpliwości i nie dostarcza konkretnych dowodów.
- (185) Komisja zauważyła, że w dokumencie dotyczącym ujawnienia ostatecznych ustaleń przekazanym CCCME wyjaśniła, dlaczego dane te powinny być traktowane jako poufne. W związku z tym odrzuciła argument CCCME.
- (186) CCCME stwierdziła, że Komisja nie dokonała oceny znaczenia podjęcia cenowego w odniesieniu do proporcji krajowej sprzedaży objętych próbą producentów unijnych, w przypadku której nie ustalono podjęcia cenowego, i w związku z tym zakwestionowała obiektywność Komisji przy badaniu wpływu przywozu towarów po cenach dumpingowych na ceny sprzedaży producentów unijnych. Po ostatecznym ujawnieniu ustaleń CCCME podtrzymała swój argument.
- (187) Komisja ustaliła, że około 62,6 % całkowitej sprzedaży objętych próbą producentów unijnych w Unii zostało podcięte przez przywóz po cenach dumpingowych stosowanych przez objętych próbą producentów eksportujących z ChRL. Komisja stwierdziła, że wszystkie rodzaje przywożonego produktu były porównywalne do rodzajów produktu sprzedawanych przez producentów unijnych objętych próbą. Komisja zauważyła ponadto, że ceny wszystkich przywożonych rodzajów produktu spowodowały podcięcie cen sprzedaży porównywalnych rodzajów produktu sprzedawanych przez producentów unijnych objętych próbą. Komisja stwierdziła tym samym, że jest to wystarczający dowód na szkodliwy wpływ cen chińskiego przywozu na sprzedaż przemysłu Unii.
- (188) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń FCI ponownie argumentowało, że dane liczbowe dotyczące zatrudnienia i wydajności nie przemawiają za ustaleniami dotyczącymi istotnej szkody wyrządzonej przez przywóz z ChRL. Ponadto wzrost wydajności związany z zautomatyzowanymi liniami produkcyjnymi wiąże się z malejącą liczbą jednostek roboczych.
- (189) Komisja stwierdziła, że spadek zatrudnienia może być wynikiem spadku wielkości produkcji, spowodowanego zwiększeniem ilości przywozu po cenach dumpingowych z ChRL w okresie badanym i wysiłków przemysłu Unii mających na celu zmniejszenie kosztów produkcji oraz zwiększenie wydajności w świetle rosnącej konkurencji ze strony przywozu po cenach dumpingowych z ChRL. Spadek zatrudnienia jest większy niż wzrost wydajności produkcji, co wskazuje na szkodę wyrządzoną przez przywóz z ChRL.
- (190) Wobec braku innych uwag Komisja potwierdziła swoje wnioski przedstawione w motywach 173-174 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

5.2. Wpływ innych czynników

5.2.1. Przywóz z państw trzecich

- (191) Zgodnie z opinią Komisji przedstawioną w motywach 179–180 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, przywóz indyjski nie przerwał związku przyczynowego między przywozem towarów po cenach dumpingowych z ChRL a szkodą poniesioną przez przemysł Unii i mógł mieć zaledwie nieznaczny wpływ na poniesienie szkody przez przemysł Unii.
- (192) Jednak CCCME stwierdziła, że przywóz z Indii może powodować zerwanie związku przyczynowego między przywozem po cenach dumpingowych z ChRL a szkodą poniesioną przez przemysł Unii, ponieważ Komisja nie ma podstaw dowodowych by stwierdzić, że producenci eksportujący z ChRL zwiększyli udział w rynku kosztem przemysłu unijnego, że odpowiedni wzrost i spadek udziału w rynku producentów unijnych i indyjskich jest identyczny, że zmiany wielkości przywozu z Indii w okresie pomiędzy rokiem 2014 a okresem objętym dochodzeniem bardziej wiązały się ze zmianami w wielkości produkcji i sprzedaży przemysłu Unii niż wielkością przywozu z ChRL, i że podcięcie cenowe przywozu z Indii jest wyższe od podjęcia cenowego przywozu z ChRL, z czego wynika, że wszelki wpływ na ceny jest raczej rezultatem przywozu z Indii, a nie przywozu z ChRL.
- (193) CCCME stwierdziła ponadto, że Komisja powinna dokonać podziału i szczegółowego rozróżnienia wszystkich poszczególnych skutków przywozu z Indii, a każdy z nich oddzielić od rzekomo szkodliwych skutków chińskiego przywozu za pomocą analizy w podziale na segmenty według państw członkowskich oraz w podziale na żeliwo szare – produkt indyjski oraz żeliwo ciągliwe – produkt chiński.
- (194) Komisja stwierdziła, że z przyczyn przedstawionych już w motywie 199 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych nie ma potrzeby przeprowadzania analizy w podziale na segmenty w celu zbadania, czy przywóz po cenach dumpingowych z ChRL spowodował istotną szkodę dla przemysłu Unii.

- (195) Komisja zauważyła, że względny wzrost udziału w rynku unijnym przywozu z Indii jest nieznacznie większy niż z ChRL w okresie badanym, ale w ujęciu bezwzględny wielkość i udział w rynku przywozu z Indii są znacznie mniejsze niż wielkość przywozu z ChRL i jego udział w rynku w tym samym okresie i w okresie objętym dochodzeniem.
- (196) Komisja zauważyła, że na podstawie wielkości bezwzględnych nie może wyciągnąć wniosku, że spadek udziału przemysłu Unii w rynku był spowodowany wyłącznie wzrostem udziału w rynku przywozu z Indii.
- (197) Ponadto Komisja zauważyła, że twierdzenie CCCME dotyczące zmian wielkości przywozu od 2014 r. do okresu objętego dochodzeniem stoi w sprzeczności z okolicznościami faktycznymi. Wielkości przywozu z Indii i ChRL zmieniały się w taki sam sposób w porównaniu do zmiany wielkości produkcji i sprzedaży przemysłu Unii.
- (198) Komisja uznała ponadto istnienie podcięcia cenowego w przypadku Indii i potwierdziła swój wniosek przedstawiony w motywie 179 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, że różnice średnich cen nie są miarodajne, ponieważ przywóz z Indii i przywóz ChRL dotyczą innego asortymentu produktów.
- (199) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń CCCME stwierdziła, że nie posiada informacji, które pozwoliłyby jej na przedstawienie uwag dotyczących różnic cen, które Komisja uznałaby za znaczące, w związku z czym nie zgodziła się z wnioskiem Komisji.
- (200) Komisja potwierdziła, że biorąc pod uwagę zmiany wielkości przywozu, udziału w rynku i cen, przywóz z Indii mógł przyczynić się do szkody poniesionej przez przemysł Unii. Niemniej jednak nie można założyć, że przywóz z Indii był jedyną przyczyną pogarszającej się sytuacji przemysłu Unii. Nawet jeżeli – hipotetycznie – skutki przywozu z Indii zostałyby wyeliminowane, przywóz z ChRL wciąż stanowiłby niezależną, samodzielną przyczynę wystąpienia szkody. W szczególności poziom przywozu z ChRL w okresie dochodzenia jest znacznie większy (ponad trzy razy większy) niż przywóz z Indii w tym samym okresie.
- (201) W związku z tym Komisja stwierdziła, że istnieje prawdopodobieństwo, iż przywóz z Indii przyczynił się do wystąpienia istotnej szkody poniesionej przez przemysł Unii. Jednakże przywóz ten nie spowodował zerwania związku przyczynowego między szkodą poniesioną przez przemysł Unii a przywozem towarów po cenach dumpingowych z ChRL ze względu na jego mniejszą wielkość i niższy udział w rynku. Ponadto Komisja zauważyła, że przywózowi z ChRL nie przypisano żadnego wpływu przywozu z Indii, jako że w poziomie usuwającym szkodę obliczonym w celu wdrożenia zasady niższego cła uwzględniono jedynie wpływ przywozu po cenach dumpingowych z ChRL.
- (202) Z powodów wymienionych powyżej Komisja potwierdziła swoje wnioski przedstawione w motywach 175–182 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych i w związku z tym odrzuca uwagi przedstawione przez CCCME.

5.2.2. Wyniki wywozu przemysłu Unii

- (203) FCI stwierdziło, że wzrost wywozu z Unii do państw trzecich po cenach niższych od jednostkowych kosztów produkcji negatywnie wpłynął na rentowność przemysłu Unii.
- (204) Komisja zauważyła, że wywóz do państw trzecich stanowił jedynie około 10 % sprzedaży producentów unijnych objętych próbą w okresie badanym. Wobec powyższego Komisja uznała, że wywóz do państw trzecich mógł mieć jedynie marginalny wpływ na zaistniałą szkodę poniesioną przez przemysł Unii w okresie objętym dochodzeniem i nie mógł on przerwać związku przyczynowego pomiędzy chińskim przywozem towarów po cenach dumpingowych a istotną szkodą poniesioną przez przemysł unijny.
- (205) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń FCI wniosło o wyjaśnienia ze strony Komisji na temat tego, w jaki sposób zwiększony wywóz w połączeniu z bardzo niskimi cenami nie jest w stanie przerwać związku przyczynowego między domniemaną szkodą poniesioną przez przemysł Unii a przywozem z ChRL produktu objętego postępowaniem. FCI twierdziło, że jeżeli przemysł Unii nie sprzedawałby swoich produktów na rynkach państw trzecich, natomiast oferowałby tę część produkcji na rynku krajowym po średnich cenach unijnych, mógłby zwiększyć swoją marżę zysku o 17,20 %.

- (206) Komisja stwierdziła, że założenie FCI, że producenci unijni mogliby sprzedawać wywożone produkty na rynku unijnym po tej samej cenie, po jakiej sprzedają je w Unii, nie jest oparte na żadnych dowodach i stanowi jedynie spekulację. Po pierwsze, ceny przemysłu Unii znajdowały się pod presją ze względu na przywóz towarów po cenach dumpingowych z ChRL. Po drugie, zgodnie z podstawowymi prawami gospodarczymi podaży i popytu wzrost podaży przyczynia się do obniżenia ceny produktu. Ponadto asortyment produktów wywożonych przez objętych próbą producentów unijnych może odbiegać od ich zwykłej produkcji i odpowiadających jej kosztów. W związku z tym Komisja odrzuciła argument FCI, że producenci unijni mogliby zwiększyć swoją marżę zysku, sprzedając wywożone produkty na rynku unijnym.

5.2.3. Spadek popytu

- (207) FCI przedstawiło dowody, zgodnie z którymi zamknięcia odlewni, o których mowa w motywie 190 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, należy powiązać z innymi czynnikami niż wzrost przywozu z ChRL produktu objętego postępowaniem.
- (208) Komisja zauważa, że jeżeli chodzi o ACO, ogólnie dostępne informacje wskazywały, że presja cenowa i konkurencja z ChRL były jednymi z głównych przyczyn zamknięcia unijnej odlewni. W odniesieniu do pozostałych odlewni FCI nie przedstawiło żadnych jednoznacznych dowodów dotyczących przyczyn ich zamknięcia. W każdym razie zamknięcie tych odlewni nie jest przyczyną obniżenia rentowności produkcji i spadku sprzedaży producentów unijnych objętych próbą, a jedynie odzwierciedla ono zmniejszenie konkurencji na rynku wewnątrzunijnym. W związku z powyższym Komisja odrzuca tę uwagę i podtrzymuje swoją opinię, że zamknięcia te zbiegły się w czasie ze szkodą poniesioną przez przemysł Unii i nie spowodowały zerwania związku przyczynowego między chińskim przywozem towarów po cenach dumpingowych a istotną szkodą poniesioną przez przemysł Unii.
- (209) CCCME stwierdziła, że Komisja powinna była dokonać rozróżnienia między szkodliwym wpływem spadku konsumpcji a rzekomo szkodliwymi skutkami przywozu z ChRL i oddzielić je od siebie, ponieważ jest oczywiste, biorąc pod uwagę zmiany wielkości sprzedaży i produkcji przemysłu Unii, że spadku konsumpcji nie można przypisać przywozowi z ChRL.
- (210) Ponadto CCCME twierdziła, że ponieważ wzrost przywozu z ChRL nie pokrywa się w czasie ze spadkiem wielkości sprzedaży przemysłu Unii, Komisja nie miała podstaw faktycznych do uznania, że ponieważ wzrost przywozu z ChRL był wyższy niż spadek konsumpcji i sprzedaży przemysłu Unii, spadek popytu nie może powodować zerwania związku przyczynowego między przywozem po cenach dumpingowych z ChRL a istotną szkodą poniesioną przez przemysł Unii.
- (211) Komisja zauważa, że w przeciwieństwie do twierdzenia CCCME, wzrost przywozu z ChRL rzeczywiście zbiegł się w czasie ze spadkiem wielkości sprzedaży przemysłu Unii w całym okresie oceny szkody.
- (212) W związku z tym Komisja odrzuca powyższe twierdzenie i potwierdza swoje wnioski zawarte w motywach 189–191 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

5.2.4. Segmentacja rynku unijnego

- (213) FCI twierdziło, że normy krajowe i różne wymogi na szczeblu państw członkowskich dzielą Unię na różne krajowe rynki w przypadku artykułów z żeliwa.
- (214) Komisja zauważyła, że pomimo istnienia krajowych norm w odniesieniu do różnych rodzajów produktów, zarówno producenci unijni, jak i producenci eksportujący są w stanie spełniać te wymogi krajowe odnoszące się do certyfikacji produktów. Argument ten został zatem odrzucony.

5.2.5. Zmiany techniczne produktu objętego dochodzeniem

- (215) FCI twierdziło ponadto, że masa sprzedanych jednostek produktu spadła, a zatem równoważna wielkość produkcji w tonach wskazuje na wzrost sprzedaży jednostkowej produktu. Według FCI brak wzrostu zysków i udziału w rynku należy przypisać zmianom strukturalnym w zakresie technologii i procesów produkcyjnych, a nie konkurencji ze strony produktów wytwarzanych w ChRL.

- (216) Komisja zauważa, że nie była w stanie ustalić żadnego znaczącego spadku masy produktów w okresie badanym na podstawie danych producentów unijnych objętych próbą. W związku z tym argument ten zostaje odrzucony.
- (217) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń FCI twierdziło, że nastąpił ogólny spadek wagi artykułów z żeliwa. Fakt, że wielkość produkcji w Unii w okresie objętym dochodzeniem była podobna do sytuacji, jaka miała miejsce w 2013 r. (96 %), wskazuje, że przemysł Unii z pewnością zwiększył liczbę sprzedanych egzemplarzy. Wystąpienie szkody należy zatem przypisać zmianom strukturalnym w zakresie technologii i procesów produkcyjnych, a nie konkurencji ze strony produktów wytwarzanych w ChRL.
- (218) Komisja zwróciła się do producentów unijnych objętych próbą o przekazanie nie tylko danych dotyczących produkcji w tonach, ale również w odniesieniu do wytworzonych egzemplarzy produktu. Zgodnie z tymi zweryfikowanymi danymi nie odnotowano spadku wagi produktu podobnego. W związku z tym Komisja nie zgadza się z twierdzeniem FCI, że przemysł Unii z pewnością zwiększył liczbę sprzedanych egzemplarzy produktu. W związku z tym powyższy argument został odrzucony.

5.3. Wnioski w sprawie związku przyczynowego

- (219) CCCME stwierdziła, że pomimo rzekomego podcięcia cenowego w okresie objętym dochodzeniem przemysł unijny był w stanie utrzymać swój udział w rynku, co jest trudne do pogodzenia z ustaleniem dotyczącym istnienia związku przyczynowego.
- (220) Komisja zwróciła uwagę, że przemysł Unii stracił udział w rynku w okresie badanym, natomiast udział w rynku przywozu z ChRL znacznie wzrósł. Stwierdziła ona również istnienie znacznego podcięcia cenowego. W związku z powyższym odrzuciła powyższy argument.
- (221) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń CCCME ponownie wysunęła argument, że nie istnieje zbieżność w czasie między przywozem z ChRL a rzekomą szkodą poniesioną przez przemysł Unii. CCCME podkreśliła, że z danych wynika, że istnieje zbieżność w czasie między przedmiotowymi wskaźnikami szkody i zmianami w konsumpcji, co według niej wydawało się być prawdziwą przyczyną wystąpienia domniemanej szkody. Następnie stwierdziła ona, że to z kolei miało wpływ na inne wskaźniki szkody, takie jak rentowność. CCCME twierdziła ponadto, że w swojej analizie szkody i związku przyczynowego Komisja powinna była uwzględnić tendencje w przywozie w okresie badanym, a nie tylko porównać punkty końcowe, jak uznał Organ Apelacyjny ⁽¹⁾.
- (222) W przeciwieństwie do sprawozdania Organu Apelacyjnego, w którym nie dokonano analizy tendencji, lecz jedynie porównania punktu początkowego i punktu końcowego okresu badanego, w omawianej sprawie Komisja przeprowadziła szczegółową analizę tendencji panujących w trakcie całego okresu badanego, w tym w odniesieniu do każdego roku tego okresu. Na tej podstawie Komisja ustaliła zbieżność w czasie między przywozem z ChRL a szkodą poniesioną przez przemysł unijny na bazie tego przedziału czasowego. W związku z tym powyższy argument został odrzucony.
- (223) Po opublikowaniu rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych CCCME stwierdziła po raz pierwszy podczas dochodzenia, że szkoda poniesiona przez przemysł Unii mogła powstać z jego winy, ponieważ kilku producentów unijnych rozpoczęło zastępowanie własnej sprzedaży produktu podobnego sprzedażą wytwarzanych przez siebie produktów złożonych i że należało uwzględnić konkurencję na rynku tych produktów między sobą, ponieważ mogła ona naruszyć domniemany związek przyczynowy pomiędzy przywozem po cenach dumpingowych z ChRL a szkodą rzekomo poniesioną przez przemysł Unii.
- (224) Komisja odrzuciła ten argument, ponieważ CCCME oprócz przedstawienia katalogu produktów jednego z producentów unijnych nie dostarczyła żadnych konkretnych dowodów na poparcie swego twierdzenia. Co najważniejsze, ustalenia Komisji opierają się na danych dotyczących produktu objętego dochodzeniem.
- (225) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń skarżący podkreślili ponownie, że sprzedaż produktów złożonych jest minimalna i dotyczy mniej niż 1 % ich działalności. W związku z powyższym argumenty te zostały odrzucone.
- (226) Wobec braku innych uwag Komisja potwierdziła swoje wnioski przedstawione w motywach 202–205 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

⁽¹⁾ Sprawozdanie Organu Apelacyjnego w sprawie *United States – Measures Affecting Imports of Certain Passenger Vehicle and Light Truck Tyres from China*, WT/DS/399/AB/R, pkt 220.

6. INTERES UNII

6.1. Interes przemysłu Unii

- (227) FCI stwierdziło, że przywóz z ChRL w okresie badanym nie miał wpływu na obniżkę cen krajowych produktu objętego postępowaniem przemysłu Unii, ponieważ chińskie ceny znacznie wzrosły w okresie badanym, a średnie ceny sprzedaży przemysłu Unii stopniowo zmniejszyły się w tym okresie; tendencja ta odzwierciedlała ogólny spadek jednostkowych kosztów produkcji, który leżał w interesie przemysłu Unii.
- (228) Komisja odrzuciła ten argument, ponieważ przywóz z ChRL, nawet po podwyżce cen w badanym okresie, w znaczący sposób podcinał ceny przemysłu Unii i w związku z tym powodował spadek cen w Unii. Prawdziwość tego twierdzenia dowodzi spadek cen sprzedaży przemysłu Unii, który przewyższał spadek jednostkowych kosztów produkcji. Dlatego też w interesie przemysłu Unii jest zatrzymanie spadku cen będącego rezultatem przywozu po cenach dumpingowych z Chin.
- (229) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń FCI twierdziło, że producenci unijni pozyskują część swojej gamy produktów z ChRL. W związku z tym nałożenie cła tymczasowego na produkty z ChRL jest również źródłem problemów dla producentów unijnych.
- (230) Ponadto jeden z unijnych producentów dokonał niedawno dużej inwestycji w budowę nowej odlewni w Stanach Zjednoczonych („USA”); nałożenie ostatecznych ceł doprowadzi do wzrostu przywozu z USA i do umocnienia pozycji dominującej tego producenta unijnego na rynku unijnym w odniesieniu do artykułów z żeliwa, ze szkodą dla wolnej i uczciwej konkurencji.
- (231) Komisja zauważyła, że nałożenie środków antydumpingowych może mieć wpływ na wszystkie podmioty na rynku unijnym, w tym producentów unijnych. Jednakże po ujawnieniu ostatecznych ustaleń skarżący i wspierający producent twierdzili, że w interesie przemysłu Unii leży nałożenie ostatecznego cła, co przyczyni się do stworzenia równych warunków konkurencji na rynku.
- (232) W trakcie wizyty weryfikacyjnej u producenta, o którym mowa w motywie 230, przedsiębiorstwo poinformowało Komisję, że inwestycja w USA ma na celu zastąpienie już istniejącego zakładu. Jako że FCI nie przedstawiło żadnych dodatkowych dowodów na poparcie swojego argumentu, że producent wykorzysta tę inwestycję do zwiększenia przywozu z USA do Unii, Komisja odrzuciła ten argument.
- (233) Skarżący twierdzili, że jeżeli ostateczne stawki celne zostaną obniżone do poziomów proponowanych w dokumencie dotyczącym ujawnienia ostatecznych ustaleń, nie będą w stanie konkurować z przywozem po cenach dumpingowych, ponieważ importerzy produktu objętego postępowaniem z ChRL pomimo nałożenia ceł tymczasowych nadal są w stanie podcinać ceny przemysłu Unii o średnio 33 %.
- (234) Środki antydumpingowe są ustalone na poziomie niezbędnym do usunięcia skutków dumpingu wyrządzającego szkodę. W związku z tym możliwe jest, że ceny importowe są wciąż konkurencyjne w odniesieniu do ceny produktu podobnego sprzedawanego przez przemysł Unii, w szczególności ponieważ nałożone tymczasowe cło antydumpingowe oparto o marginesy dumpingu, które ustalono na niższym poziomie niż poziom usuwający szkodę. W związku z powyższym Komisja odrzuciła ten argument.

6.2. Interes importerów niepowiązanych

- (235) FCI twierdziło, że Komisja nie doceniła roli odegranej przez duże konsorcjum europejskich MŚP na rynku produktu objętego postępowaniem oraz stworzonych przez nie miejsc pracy.
- (236) Komisja zauważyła, że w trakcie dochodzenia ustaliła, iż importerzy niepowiązani pokrywają określone koszty związane z projektowaniem, certyfikacją oraz badaniem i rozwojem produktu objętego postępowaniem i w związku z tym postanowiła skorygować obliczenia dotyczące podcięcia cenowego oraz poziomu usuwającego szkodę, jak wskazano w motywach 119-122 powyżej. Jednak nawet po takiej korekcie podcięcie cenowe i poziom usuwający szkodę są nadal znaczne.
- (237) FCI argumentowało, że Komisja nie bierze pod uwagę znaczenia certyfikacji dla produktu objętego postępowaniem i istnienia długoterminowych umów.

- (238) Komisja zauważyła, że w trakcie dochodzenia nie znalazła żadnych dowodów na istnienie takich umów długoterminowych. Koszty certyfikacji w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem zostały włączone do korekty kosztów badania i rozwoju w obliczeniach podjęcia i poziomu usunięcia szkody.
- (239) Całkowitą liczbę pracowników przedsiębiorstw należących do FCI szacuje się na około 1 200 w przypadku przywozu ze wszystkich państw, w związku z czym środki nałożone na przywóz z ChRL będą mieć potencjalny wpływ na mniejszą liczbę zatrudnionych.
- (240) FCI stwierdziło, że o ile przemysł unijny może nadal utrzymać swój rzeczywisty poziom zatrudnienia nawet w przypadku przywozu z ChRL produktu objętego postępowaniem, jeżeli Komisja postanowi nałożyć ostateczne cło antydumpingowe, większość przedsiębiorstw należących do FCI będzie zmuszone zakończyć działalność albo zwolnić pracowników.
- (241) Komisja odrzuciła ten argument, ponieważ FCI nie poparło swojego twierdzenia żadnymi dowodami ani analizą wykazującą, że przymusowa likwidacja działalności lub zmniejszenie zatrudnienia będą miały miejsce. Biorąc pod uwagę znaczny poziom podjęcia cenowego, można spodziewać się odwrotnego efektu: mimo nałożenia ostatecznego cła ceny chińskiego przywozu pozostaną konkurencyjne w stosunku do cen przemysłu Unii, a nałożenie środków nie doprowadzi do takich likwidacji ani redukcji zatrudnienia.
- (242) FCI argumentowało, że niepowiązani importerzy nie będą w stanie łatwo i w krótkim czasie znaleźć alternatywnych źródeł dostaw, a producenci unijni nie będą sprzedawać produktu objętego postępowaniem importerom niepowiązanym, jako że stanowią oni dla nich konkurencję.
- (243) Odnosząc się do przedstawionych argumentów wskazujących, że wprowadzenie środków doprowadziłoby do niedoboru dostaw produktu objętego dochodzeniem, Komisja stwierdziła w pierwszej kolejności, że celem środków antydumpingowych nie jest zamknięcie rynku Unii na jakiegokolwiek przywóz, ale przywrócenie uczciwej wymiany handlowej poprzez wyeliminowanie skutków dumpingu wyrządzającego szkodę. Dlatego też nie powinno się oczekiwać zakończenia przywozu z ChRL – przywóz ten będzie kontynuowany, ale po uczciwych cenach.
- (244) Jednocześnie nie można wykluczyć, że środki skierowane przeciw ChRL nie przyniosą pożądanych skutków. Jednakże jak określono w motywie 220 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, importerzy niepowiązani mogliby potencjalnie przestawić się na przywóz z innych państw trzecich. W tym względzie Komisja ustaliła, że niepowiązani importerzy nie są uzależnieni wyłącznie od przywozu z ChRL, ponieważ w okresie badanym kupowali również produkt objęty postępowaniem od producentów z państw trzecich, takich jak Indie, Turcja i Brazylia. Komisja odnotowała również przywóz z Wietnamu, Egiptu i z Ukrainy.
- (245) Ponadto podczas dochodzenia Komisja ustaliła, że przemysł Unii dysponuje wolnymi mocami produkcyjnymi, ponieważ obecnie jego poziom wykorzystania mocy produkcyjnych wynosi około 50 %. FCI nie przedstawiło żadnych dowodów na poparcie twierdzenia, że przemysł Unii nie będzie sprzedawał produktu objętego postępowaniem importerom niepowiązanym.
- (246) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń FCI powróciło do kwestii bezpieczeństwa dostaw, twierdząc, że producenci unijni nie wyrazili zgody na produkcję odlewów dla przedsiębiorstw członkowskich FCI ani też nie wyrażą takiej zgody w przyszłości. Przedsiębiorstwa stowarzyszone w FCI skontaktowały się z kilkoma odlewniami w Unii; wszystkie odmówiły dostarczenia materiałów wyprodukowanych na podstawie ich szablonów lub oświadczyły, że nie produkują artykułów z żeliwa we wszystkich wymaganych wymiarach.
- (247) W odniesieniu do ewentualnego przestawienia się na państwa trzecie FCI twierdziło, że żaden z krajów wymienionych w niniejszym rozporządzeniu nie stanowi realnej alternatywy dla eksporterów z ChRL. Indie i Turcja nie przedstawiają rozsądnych alternatywnych rozwiązań. Eksportowały one jedynie ograniczone ilości produktu objętego postępowaniem w okresie objętym dochodzeniem. W szczególności producenci w Indiach prawie wyłącznie produkują żeliwo szare, a producenci w ChRL głównie wytwarzają żeliwo ciągliwe. Jedynie 30 000 ton artykułów z żeliwa przywieziono z państw trzecich innych niż Indie w okresie objętym dochodzeniem, zatem według FCI niemożliwe jest rozpoczęcie produkcji wystarczających ilości odlewów w rozsądnym okresie w państwach innych niż ChRL. Ponadto wszelkie zmiany w zakresie źródła przywozu produktu objętego postępowaniem będą pociągały za sobą dodatkowe koszty dla importerów niepowiązanych. Wszelkie inwestycje w odniesieniu do szablonów będących własnością producentów w ChRL nie mają zastosowania w innych państwach i w związku z tym utracą swoją wartość w przypadku nałożenia ostatecznego cła antydumpingowego. Ponadto wszelkie zmiany w produkcji będą wymagały czasu i opóźnienie to doprowadzi do opuszczenia rynku unijnego przez importerów niepowiązanych.

- (248) Komisja zwróciła uwagę, że FCI nie przedstawiło żadnych dowodów na poparcie argumentu, że producenci unijni nigdy nie zgodzą się na wytwarzanie odlewów dla przedsiębiorstw stowarzyszonych w FCI.
- (249) Z drugiej strony, po ujawnieniu ostatecznych ustaleń, skarżący stwierdzili, że są gotowi dostarczać produkty importerom i przedstawili dowody, że takie dostawy mają już miejsce. W związku z tym powyższy argument został odrzucony.
- (250) Fakt, że z państw trzecich innych niż ChRL przywożono jedynie ograniczoną liczbę produktów w okresie objętym dochodzeniem, nie wyklucza możliwości przeniesienia produkcji do innych państw trzecich. Ponadto środki te nie mają na celu zamknięcia rynku unijnego na przywóz z Chin, lecz przywrócenie warunków uczciwego handlu poprzez usunięcie skutków dumpingu wyrządzającego szkodę. Ponieważ stawki cel ostatecznych są niższe od poziomu usuwającego szkodę, a nawet od marginesów podcięcia cenowego w odniesieniu do wszystkich objętych próbą chińskich producentów eksportujących, nie oczekuje się, że będą mieć skutek zaporowy w odniesieniu do przywozu z ChRL. Znajduje to potwierdzenie w statystykach dotyczących przywozu za okres od wprowadzenia tymczasowych środków antydumpingowych, które nadal wskazują na znaczny przywóz z ChRL.
- (251) Sugerowane dodatkowe koszty związane z potencjalnym przestawieniem produkcji mają zatem głównie charakter sugestywny i nie są związane z wprowadzeniem środków antydumpingowych.
- (252) W związku z powyższym Komisja odrzuciła wszystkie argumenty podniesione przez FCI w odniesieniu do bezpieczeństwa dostaw.

6.3. Interes użytkowników

- (253) FCI stwierdziło, że wprowadzenie środków miałoby negatywny wpływ na różne potrzeby i specyfikę wymogów władz publicznych i podmiotów prywatnych, które są uzależnione od przywozu przez importerów niepowiązanych, zwłaszcza w regionach, które nie są zlokalizowane w pobliżu producentów unijnych.
- (254) Komisja przypomniała, że użytkownicy końcowi nie mogą powoływać się na korzyści wynikające z cen dumpingowych kosztem przemysłu Unii. Ponadto dochodzenie wykazało, że istnieje już handel wewnątrzunijny produktem objętym postępowaniem i produktem podobnym, w tym w regionach, które nie są zlokalizowane w pobliżu producentów unijnych.

6.4. Wnioski dotyczące interesu Unii

- (255) Podsumowując, żaden z argumentów przedstawionych przez zainteresowane strony nie dowodzi istnienia istotnych powodów, dla których środki nie mogłyby zostać wprowadzone na przywóz z ChRL produktu objętego postępowaniem.
- (256) Negatywnego wpływu na importerów niepowiązanych nie można uznać za nieproporcjonalny; jest on ograniczony ze względu na dostępność alternatywnych źródeł dostaw, zarówno z państw trzecich, jak i ze strony przemysłu Unii. Pozytywny wpływ środków antydumpingowych na rynek Unii, w szczególności na przemysł Unii, przewyższa potencjalne negatywne skutki dla pozostałych grup interesu.
- (257) Wobec braku jakichkolwiek dalszych uwag Komisja potwierdza swoje wnioski przedstawione w motywie 226 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

7. ZAKOŃCZENIE POSTĘPOWANIA I OSTATECZNE ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

- (258) Biorąc pod uwagę fakt, że nie stwierdzono istnienia dumpingu, postępowanie w odniesieniu do przywozu pochodzącego z Indii zostaje zakończone.

7.1. Poziom usuwający szkodę dla ChRL

- (259) Skarżący twierdzili, że rentowność na poziomie 5,3 % zastosowana w ocenie poziomu usuwającego szkodę nie ma oparcia w rzeczywistości. Twierdzili oni, że rentowność producentów unijnych w 2006 r. wyniosła około 10 %. Jednakże wskaźnik rentowności zastosowany w ocenie szkody dotyczył rentowności producentów unijnych objętych próbą osiągniętej w 2013 r.

- (260) Jak wspomniano w motywie 231 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, poziom zysku za 2013 r. przedstawia zysk, który można było osiągnąć w normalnych warunkach konkurencji, tj. gdyby nie istniał przywóz po cenach dumpingowych. Ten docelowy zysk jest ponadto zgodny z odsetkiem zaproponowanym przez skarżących w odniesieniu do obliczeń zniżenia cen przedstawionych w skardze.
- (261) FCI stwierdziło, że wstępna ocena poziomu usuwającego szkodę jest myląca, ponieważ w jej ramach porównuje się ceny produktów sprzedawanych przez chińskie odlewnie importerom w Unii z cenami produktów sprzedawanych przez przemysł Unii klientom końcowym i nie uwzględnia się wydatków ponoszonych wyłącznie przez importerów niepowiązanych. Takie koszty obejmują koszty badań i rozwoju, koszty tworzenia prototypów i modeli, koszty certyfikacji, koszty homologacji, kontroli jakości i kontroli zgodności, koszty magazynowania i koszty sprzedaży.
- (262) Komisja sprawdziła te dane i postanowiła skorygować margines podcięcia cenowego (zob. motywy 119–122 powyżej) oraz poziom usuwający szkodę w odniesieniu do tych kosztów, poprzez korektę w dół cen *ex-works* stosowanych przez przemysł Unii, z uwzględnieniem wpływu średniej ważonej kosztów badań i rozwoju na obroty producentów unijnych objętych próbą. Ponadto Komisja dokonała korekty ceny importowej w odniesieniu do zweryfikowanych kosztów ponoszonych po przywozie.

7.2. Ostateczne środki w odniesieniu do ChRL

- (263) W świetle wniosków dotyczących dumpingu, szkody, związku przyczynowego i interesu Unii oraz zgodnie z art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego należy wprowadzić ostateczne środki antydumpingowe w odniesieniu do przywozu produktu objętego postępowaniem na poziomie marginesu dumpingu, zgodnie z zasadą niższego cła.
- (264) Na podstawie powyższego, stawki nakładanego ostatecznego cła antydumpingowego podano w tabeli 3 poniżej:

Tabela 3

Margines dumpingu, poziom usuwający szkodę i stawki cła

Przedsiębiorstwo	Margines dumpingu	Poziom usuwający szkodę	Cło
Botou City Wangwu Town Tianlong Casting Factory	15,5 %	63,5 %	15,5 %
Botou Lisheng Casting Industry Co., Ltd.	31,5 %	52,8 %	31,5 %
Fengtai (Handan) Alloy Casting Co., Ltd.	38,1 %	72,8 %	38,1 %
Hong Guang Handan Cast Foundry Co., Ltd.	21,3 %	70,3 %	21,3 %
Shijiazhuang Transun Metal Products Co., Ltd.	25,0 %	66,2 %	25,0 %
Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące	25,4 %	64,8 %	25,4 %
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	38,1 %	72,8 %	38,1 %

- (265) Indywidualne stawki cła antydumpingowego dla poszczególnych przedsiębiorstw określone w niniejszym rozporządzeniu zostały ustanowione na podstawie ustaleń niniejszego dochodzenia. Odzwierciedlają one zatem sytuację ustaloną podczas dochodzenia w odniesieniu do tych przedsiębiorstw. Wspomniane stawki celne (w odróżnieniu od ogólnokrajowego cła stosowanego do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”) mają wyłączone zastosowanie do przywozu produktu objętego postępowaniem pochodzącego z ChRL i wyprodukowanego przez dane przedsiębiorstwa, tj. przez konkretne wymienione podmioty prawne. Przywożony produkt objęty postępowaniem wytworzone przez inne przedsiębiorstwa, których nazwa i adres nie zostały wymienione w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, łącznie z podmiotami powiązаныmi z przedsiębiorstwami konkretnie wymienionymi, nie mogą korzystać z tych stawek i podlegają stawce cła stosowanej względem „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”.

- (266) Wszelkie wnioski o zastosowanie wspomnianych indywidualnych stawek cła antydumpingowego dla przedsiębiorstw (np. po zmianie nazwy podmiotu lub po utworzeniu nowych podmiotów zajmujących się produkcją lub sprzedażą) należy kierować do Komisji ⁽¹⁾ wraz z wszystkimi odpowiednimi informacjami, w szczególności dotyczącymi wszelkich zmian w zakresie działalności przedsiębiorstwa związanej z produkcją, sprzedażą krajową i eksportową, wynikających np. z wyżej wspomnianej zmiany nazwy lub zmiany podmiotu zajmującego się produkcją lub sprzedażą. W stosownych przypadkach rozporządzenie zostanie odpowiednio zmienione poprzez uaktualnienie wykazu przedsiębiorstw korzystających z indywidualnych stawek celnych.
- (267) W celu zminimalizowania ryzyka obchodzenia cła w związku z dużą różnicą w stawkach celnych potrzebne są szczególne środki gwarantujące stosowanie ceł antydumpingowych. Przedsiębiorstwa, na które nałożono indywidualne cła antydumpingowe, muszą przedstawić ważną fakturę handlową organom celnym państwa członkowskiego. Faktura musi spełniać wymogi przedstawione w poniższym art. 1 ust. 3. Przywóz, któremu nie towarzyszy taka faktura, powinien zostać objęty cłem antydumpingowym obowiązującym wobec „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”.
- (268) Aby zapewnić należyte egzekwowanie cła antydumpingowego, stawka cła dla „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw” powinna mieć zastosowanie nie tylko do niewspółpracujących producentów eksportujących, lecz również do tych producentów, którzy nie dokonywali żadnego wywozu do Unii w okresie objętym dochodzeniem, chyba że spełnili oni warunki określone w art. 3.
- (269) Grupa współpracujących producentów eksportujących, wraz z CCCME, złożyły wspólne zobowiązanie cenowe, zgodnie z art. 8 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. Zobowiązanie to jest nadal poddawane ocenie.
- (270) W świetle niedawnego orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości ⁽²⁾ właściwe jest ustalenie wysokości odsetek należnych w przypadku zwrotu ceł ostatecznych, ponieważ obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych nie określają wysokości takich odsetek, a stosowanie przepisów krajowych prowadziłoby do nieuzasadnionych zakłóceń konkurencji między przedsiębiorstwami w zależności od państwa członkowskiego, w którym dokonywana byłaby odprawa celna.

7.3. Oferta dotycząca zobowiązań cenowych

- (271) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń CCCME i sześćdziesięciu czterech producentów eksportujących przedstawiło ofertę dotyczącą zobowiązań cenowych zgodnie z art. 8 rozporządzenia podstawowego.
- (272) Komisja oceniła tę ofertę i doszła do wniosku, że przyjęcie tego zobowiązania byłoby niewykonalne w praktyce w rozumieniu art. 8 rozporządzenia podstawowego na podstawie następujących elementów:
- (i) trudności dla organów celnych państw członkowskich w związku z koniecznością wizualnego rozróżnienia dwóch odmiennych grup produktów objętych złożonym zobowiązaniem;
  - (ii) dużej liczby producentów eksportujących uczestniczących w ofercie;
  - (iii) niskiej wiarygodności ich ksiąg rachunkowych;
  - (iv) wywozu innych produktów przez producentów eksportujących nieobjętych środkami, co umożliwia kompensację cen; oraz
  - (v) faktu, że podobne zobowiązanie dotyczące znacznie mniejszej liczby producentów eksportujących było przedmiotem powtarzających się naruszeń i zostało ostatecznie wycofane w przeszłości.
- (273) CCCME oraz zainteresowani producenci eksportujący, jak i przemysł Unii zostali powiadomieni o powodach, dla których Komisja zamierza odrzucić złożoną ofertę dotyczącą zobowiązania cenowego. Przemysł Unii wyraził swoją zgodę na odrzucenie.
- (274) CCCME przedłożyła pewne uwagi i sugestie w odpowiedzi na ocenę Komisji w sprawie oferty dotyczącej zobowiązania. CCCME zgłosiła zamiar stosowania jednolitej średniej minimalnej ceny importowej, opierającej się na cenach najdroższych rodzajów produktu, w celu ograniczenia przywozu innych produktów i ustalenia pewnych kryteriów kwalifikowalności, aby zmniejszyć liczbę producentów eksportujących uczestniczących w zobowiązaniu. Mimo że zaproponowane przez CCCME rozwiązanie mogłoby zmniejszyć pewne zagrożenia związane z monitorowaniem, ryzyko związane ze zmniejszeniem liczby producentów eksportujących oraz nieodłączne zagrożenia wynikające z wiarygodności ich ksiąg rachunkowych nie mogły zostać ocenione przez Komisję, ponieważ nie zostały odpowiednio precyzyjnie sformułowane, by stanowić zmienioną ofertę. Ponadto ograniczenie liczby uczestniczących producentów eksportujących mogłoby prowadzić do przesyłania wywozu nieuczestniczących producentów przez ich uczestniczących odpowiedników. Ostatecznie Komisja przypomniała, że podobne zobowiązanie dotyczące znacznie mniejszej liczby producentów eksportujących było przedmiotem powtarzających się naruszeń i zostało ostatecznie wycofane w przeszłości. Zatem co do zasady uwagi i sugestie CCCME nie wpłynęły na zmianę opinii Komisji.

⁽¹⁾ European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, 1049 Brussels, Belgium.

⁽²⁾ Wyrok w sprawie *Wortmann*, C-365/15, EU:C:2017:19, pkt 35–39.

7.4. Ostateczne pobranie cła tymczasowego

- (275) Ze względu na ustaloną wysokość marginesów dumpingu oraz zważywszy na poziom szkody, jaką poniósł przemysł Unii, należy dokonać ostatecznego poboru kwot zabezpieczonych w formie tymczasowego cła antydumpingowego nałożonego rozporządzeniem w sprawie cel tymczasowych.
- (276) Stawki cel ostatecznych są niższe od stawek cel tymczasowych. Zabezpieczone kwoty przekraczające ostateczną stawkę cel antydumpingowych powinny zatem zostać zwolnione.
- (277) Komitet ustanowiony na mocy art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/1036 nie wydał opinii,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych artykułów z żeliwa płatkowego (żeliwa szarego) lub żeliwa sferoidalnego (zwanego także żelitem ciągliwym) oraz ich części obecnie objętych kodami CN ex 7325 10 00 (kod TARIC 7325 10 00 31) i ex 7325 99 10 (kod TARIC 7325 99 10 51) i pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej.

Artykuły te są z rodzaju stosowanych do:

- przykrywania systemów naziemnych lub podziemnych lub otworów do systemów naziemnych lub podziemnych, a także
- umożliwiania dostępu do systemów naziemnych lub podziemnych lub umożliwiania wglądu w systemy naziemne lub podziemne.

Artykuły mogą być obrabiane, powlekane, malowane lub montowane z innymi materiałami, m.in. takimi jak beton, płyty chodnikowe lub płytki.

Z definicji produktu objętego postępowaniem wyklucza się następujące rodzaje produktów:

- ruszty przykrywające i odlewane pokrywy objęte normą EN 1433, przeznaczone do instalacji na kanałach z polimeru, tworzywa sztucznego, stali galwanizowanej lub betonu, umożliwiające wpływanie wód powierzchniowych do kanału,
- wpusty podłogowe, wpusty dachowe, czyszczaki i pokrywy do czyszczaków, objęte normą EN 1253,
- schodki metalowe, klucze do podnoszenia i hydranty przeciwpożarowe.

2. Stawka ostatecznego cła antydumpingowego mająca zastosowanie do ceny netto na granicy Unii, przed ocleniem, dla produktu opisanego w ust. 1 i wytwarzanego przez wymienione przedsiębiorstwa, jest następująca:

Przedsiębiorstwo	Cło (w %)	Dodatkowy kod TARIC
Botou City Wangwu Town Tianlong Casting Factory	15,5	C221
Botou Lisheng Casting Industry Co., Ltd.	31,5	C222
Fengtai (Handan) Alloy Casting Co., Ltd.	38,1	C223
Hong Guang Handan Cast Foundry Co., Ltd.	21,3	C224
Shijiazhuang Transun Metal Products Co., Ltd.	25,0	C225
Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące wymienione w załączniku	25,4	Zob. załącznik
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	38,1	C999

3. Stosowanie indywidualnych stawek celnych ustalonych dla przedsiębiorstw wymienionych w ust. 2 uwarunkowane jest przedstawieniem organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej, która zawiera oświadczenie następującej treści, opatrzone datą i podpisem pracownika podmiotu wystawiającego fakturę, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska: „Ja, niżej podpisany, poświadczam, że (ilość) niektórych odlewów sprzedana na wywóz do Unii Europejskiej objęta niniejszą fakturą została wytworzona przez (nazwa i adres przedsiębiorstwa) (dodatkový kod TARIC) w Chińskiej Republice Ludowej. Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą”. W przypadku nieprzedstawienia takiej faktury obowiązuje cło mające zastosowanie do wszystkich pozostałych przedsiębiorstw.

4. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych. W przypadku zwrotu, który daje prawo do wypłaty należnych odsetek, stosuje się stopę procentową, którą wykorzystuje Europejski Bank Centralny do jego głównych operacji refinansujących, publikowaną w serii C Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej, obowiązującą pierwszego dnia kalendarzowego miesiąca, w którym przypada termin płatności, powiększoną o jeden punkt procentowy.

Artykuł 2

Kwoty zabezpieczone w postaci tymczasowego cła antydumpingowego na podstawie rozporządzenia wykonawczego (UE) 2017/1480 zostają ostatecznie pobrane. Zabezpieczone kwoty przekraczające ostateczne stawki cła antydumpingowego zostają zwolnione.

Artykuł 3

W przypadku gdy jakkolwiek nowy producent eksportujący w Chińskiej Republice Ludowej dostarczy Komisji wystarczające dowody potwierdzające, że:

- nie prowadził wywozu do Unii produktu, o którym mowa w art. 1 ust. 1, w okresie objętym dochodzeniem (od dnia 1 października 2015 r. do dnia 30 września 2016 r.),
- nie jest powiązany z żadnym eksporterem lub producentem w Chińskiej Republice Ludowej, który podlega środkom wprowadzonym na mocy niniejszego rozporządzenia,
- rzeczywiście dokonywał wywozu produktu objętego postępowaniem do Unii po upływie okresu objętego dochodzeniem, na podstawie którego wprowadzono środki, lub zaciągnął nieodwołalne zobowiązanie umowne na wywóz znacznych ilości do Unii,

w art. 1 ust. 2 wprowadza się zmianę, po uprzednim umożliwieniu wszystkim zainteresowanym stronom wypowiedzenia się, poprzez dodanie nowego producenta eksportującego do współpracujących przedsiębiorstw nieobjętych próbą, a więc podlegających średniej ważonej stawce celnej.

Artykuł 4

Postępowanie antydumpingowe dotyczące przywozu produktu, o którym mowa w art. 1 ust. 1, pochodzącego z Indii, niniejszym zostaje zakończone.

Artykuł 5

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 stycznia 2018 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Chińscy współpracujący producenci eksportujący nieobjęci próbą:

Nazwa	Dodatkowy kod TARIC
Baoding City Maikesaier Casting Ltd.	C226
Baoding GB Metal Products Co., Ltd.	C232
Baoding Hualong Casting Co., Ltd.	C233
Baoding Shuanghu Casting Co., Ltd.	C234
Bo Tou Chenfeng Casting Co., Ltd.	C235
Botou City Minghang Casting Co., Ltd.	C236
Botou City Qinghong Foundry Co., Ltd. i powiązane przedsiębiorstwo Cangzhou Qinghong Foundry Co., Ltd.	C237
Botou City Simencun Town Bai Fo Tang Casting Factory	C238
Botou Dongli Foundry Co., Ltd.	C239
Botou GuangTai Precision Casting Factory	C240
Botou Mancheng Foundry Co., Ltd.	C241
Botou Okai Foundry Co., Ltd.	C242
Botou Sanjiang Casting Co., Ltd.	C243
Botou TongYang Casting Factory	C244
Botou Weili Precision Casting Co., Ltd.	C245
Botou Xinrong Foundry Co., Ltd.	C246
Botou Zhengxin Foundry Co., Ltd.	C247
Cangzhou Hongyuan Machinery & Foundry Co., Ltd.	C248
Cangzhou Yadite Casting Machinery Co., Ltd.	C249
Changsha Jinlong Foundry Industry Co., Ltd.	C250
Changyi City ChangZhan Casting Co., Ltd.	C251
China National Minerals Co., Ltd.	C252
Dingxiang Sitong Forging and Casting Industrial	C253
Dingzhou Dongyu Foundry Co., Ltd.	C254
Handan City Jinzhu Foundry Co., Ltd.	C255
Handan Haolin Casting Co., Ltd.	C256
Handan Qunshan Foundry Co., Ltd.	C257

Nazwa	Dodatkowy kod TARIC
Handan Yanyuan Machinery Foundry Co., Ltd.	C258
Handan Yuanyang Foundry Co.,Ltd	C259
Handan Zhangshui Pump Manufacturing Co., Ltd.	C260
Hebei Cheng'An Babel Casting Co., Ltd.	C261
Hebei Feixiang East Foundry Products Co., Ltd.	C262
Hebei Jinghua Casting Co., Ltd.	C263
Hebei Shunda Foundry Co., Ltd.	C264
Hebei Tengfeng Metal Products Co., Ltd.	C265
Hebei Zhonghe Foundry Co., Ltd.	C266
Hengtong Valve Co.,LTD	C267
Heping Cast Co., Ltd. Yi County	C268
Jiaocheng County Honglong Machinery Manufacturing Co., Ltd.	C269
Jiaocheng County Xinlei Machinery Manufacturing Co., Ltd.	C270
Jiaocheng County Xinxing Casting Co., Ltd.	C271
Laiwu City Haitian Machinery Plant	C272
Laiwu Xinlong Weiye Foundry Co., Ltd.	C273
Lianyungang Ganyu Xingda Casting Foundry	C274
Lingchuan County Rainbow Casting Co., Ltd.	C275
Lingshou County Boyuan Foundry Co., Ltd.	C276
Pingyao County Master Casting Co., Ltd.	C277
Qingdao Jiatailong Industrial Co.,Ltd	C278
Qingdao Jinfengtaike Machinery Co., Ltd.	C279
Qingdao Qitao Casting Co., Ltd.	C280
Qingdao Shinshu Casting Co., Ltd.	C281
Qingyuanxian Yueda Fountry Co., Ltd.	C282
Rockhan Technology Co., Ltd.	C283
Shahe City Fangyuan Casting Co., Ltd.	C284
Shandong Heshengda Machinery Technology Co., Ltd.	C298
Shandong Hongma Engineering Machinery Co., Ltd.	C285
Shandong Lulong Group Co., Ltd.	C286

Nazwa	Dodatkowy kod TARIC
Shanxi Ascent Industrial Co., Ltd.	C310
Shanxi Associated Industrial Co., Ltd.	C287
Shanxi Jiaocheng Xinglong Casting Co., Ltd.	C288
Shanxi Solid Industrial Co., Ltd.	C289
Shanxi Yuansheng Casting and Forging Industrial Co., Ltd.	C290
Shaoshan Huanqiu Castings Foundry	C291
Tang County Kaihua Metal Products Co., Ltd.	C292
Tangxian Hongyue Machinery Accessory Foundry Co., Ltd.	C293
Tianjin Jinghai Chaoyue Industrial and Commercial Co., Ltd.	C294
Tianjin Yu Xing Da Casting Co., Ltd.	C295
Wangdu Junrong Foundry Co., Limited	C296
Weifang Nuolong Machinery Co., Ltd.	C297
Weifang Weikai Casting Co., Ltd.	C299
Wen Shui Hengli Nature of the Company	C300
Wuhan RedStar Agro-Livestock Machinery Co. Ltd	C301
Zibo Joy's Metal Co., Ltd.	C302